



EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

Brusel 16. listopadu 2022
(OR. en)

2021/0114 (COD)

PE-CONS 46/22

RC 43
COMPET 606
COMER 93
MI 577
CODEC 1103

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o zahraničních
subvencích narušujících vnitřní trh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/...

ze dne ...

o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem²,

¹ Úř. věst. C 105, 4.3.2022, s. 87.

² Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. listopadu 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Silný, otevřený a konkurenceschopný vnitřní trh umožňuje evropským i zahraničním podnikům soutěžit na základě jejich kvalit. Unie využívá propracovaného a účinného systému kontroly státní podpory s cílem zajistit spravedlivé podmínky pro všechny podniky, které vykonávají hospodářskou činnost na vnitřním trhu. Tento systém kontroly státní podpory brání členským státům poskytovat státní podporu, která by nepřiměřeně narušovala hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.
- (2) Zároveň by soukromé i veřejné podniky, které jsou přímo či nepřímo ovládány nebo vlastněny státem, mohly obdržet subvence od třetích zemí, jež se pak využijí například k financování hospodářských činností na vnitřním trhu v některém z odvětví hospodářství, například formou účasti v zadávacích řízeních nebo nabývání podniků, včetně podniků se strategickými aktivy, jako je kritická infrastruktura nebo inovativní technologie. Takové zahraniční subvence v současné době nepodléhají unijním pravidlům státní podpory.
- (3) Toto nařízení se vztahuje na všechna hospodářská odvětví, a to včetně odvětví, která jsou ve strategickém zájmu Unie, a kritické infrastruktury, jak je uvedeno v čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452¹.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79I, 21.3.2019, s. 1).

- (4) Zahraniční subvence mohou narušovat vnitřní trh a deformovat rovné podmínky pro různé hospodářské činnosti v Unii. K tomu by mohlo dojít především v souvislosti se spojováním, při kterém dochází ke změně kontroly nad podniky v Unii, jsou-li tato spojení plně nebo částečně financována prostřednictvím zahraničních subvencí, nebo v případech, v nichž jsou hospodářským subjektům využívajícím zahraniční subvence zadávány zakázky v Unii.
- (5) Žádné stávající nástroje Unie se nezabývají narušeními způsobenými zahraničními subvencemi. Nástroje na ochranu obchodu umožňují Komisi jednat v případě dovozu subvencovaného zboží do Unie, nikoli však v případě, kdy mají zahraniční subvence podobu subvencovaných investic nebo kdy jde o služby a finanční toky. Podle Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních má Unie možnost zahájit řešení mezistátních sporů ohledně některých zahraničních subvencí poskytovaných členy WTO a omezených na zboží.
- (6) Je tedy nezbytné doplnit stávající nástroje Unie o nový nástroj, který by účinně řešil narušení vnitřního trhu způsobená zahraničními subvencemi s cílem zajistit rovné podmínky. Nový nástroj zejména doplní pravidla Unie pro státní podporu, která řeší narušení vnitřního trhu způsobená subvencemi od členských států.

- (7) Je důležité, aby byly stanoveny pravidla a postupy pro šetření zahraničních subvencí, které skutečně nebo potenciálně narušují vnitřní trh, a aby v příslušných případech byla tato narušení napravena. Zahraniční subvence by mohly narušit vnitřní trh, pokud podnik využívající zahraniční subvence vykonává hospodářskou činnost v Unii. Řádné uplatňování a prosazování tohoto nařízení má přispět k odolnosti vnitřního trhu vůči narušením způsobeným zahraničními subvencemi, a přispět tak k otevřené strategické autonomii Unie. Toto nařízení tedy stanovuje pravidla pro všechny podniky vykonávající hospodářskou činnost v Unii, včetně veřejných podniků, nad nimiž má přímou nebo nepřímou kontrolu stát. Zvláštní pozornost je třeba věnovat dopadu tohoto nařízení na malé a střední podniky vzhledem k významu hospodářských činností, které vykonávají, a k jejich přínosu k plnění klíčových politických cílů Unie.
- (8) Za účelem zajištění rovných podmínek na celém vnitřním trhu a jednotnosti uplatňování tohoto nařízení je Komise jediným orgánem příslušným k uplatňování tohoto nařízení. Komise by měla být oprávněna z vlastního podnětu zkoumat jakoukoli zahraniční subvenci v rozsahu, v němž spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, v jakémkoli hospodářském odvětví, přičemž se opírá o informace ze všech dostupných zdrojů. Pro zajištění účinné kontroly by měla být Komise oprávněna ve zvláštním případě velkých spojování (fúzí a akvizic) a zadávacích řízení přesahujících určité prahové hodnoty přezkoumat zahraniční subvence na základě předběžného oznámení učiněného podnikem Komisi.

- (9) Toto nařízení by mělo být uplatňováno a vykládáno s ohledem na příslušné právní předpisy Unie, včetně právních předpisů týkajících se státní podpory, fúzí a zadávání veřejných zakázek.
- (10) Prováděním tohoto nařízení není dotčeno právo každého členského státu chránit podstatné zájmy své bezpečnosti v souladu s článkem 346 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (11) Zahraniční subvencí by se v souvislosti s tímto nařízením měl rozumět finanční příspěvek poskytnutý přímo nebo nepřímo třetí zemi, který přiznává výhodu a je omezen na jeden nebo více podniků nebo odvětví. Tyto podmínky jsou kumulativní.
- (12) Finanční příspěvek může být poskytnut prostřednictvím veřejných nebo soukromých subjektů. To, zda veřejný subjekt poskytl finanční příspěvek, by mělo být určeno na základě posouzení konkrétního případu s náležitým ohledem na prvky, jako jsou charakteristiky příslušného subjektu a právní a hospodářské prostředí převažující ve třetí zemi, v níž subjekt působí, včetně úlohy vlády v hospodářství této země. Finanční příspěvky může poskytnout i soukromý subjekt, pokud lze činnost takového soukromého subjektu připsat třetí zemi. Pojem „finanční příspěvek“ zahrnuje širokou škálu podpůrných opatření, která nejsou omezena na peněžní převody, například udělení zvláštních nebo výlučných práv podniku bez obdržení odpovídajícího protiplnění v souladu s běžnými tržními podmínkami.

- (13) Finanční příspěvek by měl poskytovat výhodu podniku, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu. Finanční příspěvek by měl být považován za příspěvek skýtající výhodu pro podnik, pokud by takovou výhodu nebylo možné získat za běžných tržních podmínek. Existence výhody by měla být určena na základě srovnávacích referenčních hodnot, jako jsou investiční praxe soukromých investorů, sazby financování dostupné na trhu, srovnatelný daňový režim nebo přiměřená odměna za dané zboží nebo službu. Nejsou-li k dispozici žádné přímo srovnatelné referenční hodnoty, mohly by se upravit stávající referenční hodnoty nebo stanovit alternativní referenční hodnoty na základě obecně uznávaných metod posuzování. Výhody mohou být například poskytnuty v rámci vztahu mezi orgány veřejné moci a veřejnými podniky, pokud takový vztah, a zejména jakékoli financování veřejných podniků orgány veřejné moci, není v souladu s běžnými tržními podmínkami. Lze mít za to, že dodávka nebo nákup zboží či služeb na základě soutěžního, transparentního a nediskriminačního nabídkového řízení jsou v souladu s běžnými tržními podmínkami. Finanční příspěvek podniku vykonávajícímu hospodářskou činnost na vnitřním trhu by neměl být považován za příspěvek poskytující výhodu, pokud z posouzení referenční hodnoty vyplývá, že by podnik tuto výhodu získal za běžných tržních podmínek. Převodní ceny v souvislosti se zbožím a službami vyměněnými v rámci podniku mohou poskytnout výhodu, pokud tyto převodní ceny nejsou v souladu s běžnými tržními podmínkami. Výhodu plynoucí z finančního příspěvku lze přenést na podnik vykonávající hospodářskou činnost v Unii.

- (14) Výhoda by měla být poskytnuta jednomu nebo více podnikům nebo odvětvím. Specifičnost zahraniční subvence by mohla být stanovena právně nebo fakticky.
- (15) Zahraniční subvence by se měla považovat za poskytnutou od okamžiku, kdy příjemce získá nárok na její obdržení. Skutečné vyplacení zahraniční subvence není nezbytnou podmínkou k tomu, aby zahraniční subvence spadala do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (16) Finanční příspěvek poskytnutý výhradně na nehopodářskou činnost určitého podniku nepředstavuje zahraniční subvenci. Pokud je však finanční příspěvek na nehopodářskou činnost použit ke křížovému subvencování hopodářských činností podniku, může představovat zahraniční subvenci spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud podnik využívá finanční příspěvky, například ve formě zvláštních nebo výlučných práv, nebo finančních příspěvků obdržených jako náhradu za zátěž uloženou orgány veřejné moci, ke křížovému subvencování jiných činností, uvedené křížové subvencování může naznačovat, že jsou zvláštní nebo výlučná práva poskytována bez přiměřeného protiplnění, nebo že je zátěž kompenzována nadměrně, a představuje tedy zahraniční subvenci.
- (17) Po zjištění existence zahraniční subvence by Komise měla v jednotlivých případech posoudit, zda zahraniční subvence narušuje vnitřní trh. Na rozdíl od státní podpory poskytované členským státem nejsou zahraniční subvence obecně zakázány.

- (18) Je možné, že nedostatečná transparentnost řady zahraničních subvencí a komplexnost obchodní reality ztíží jednoznačnou identifikaci nebo vyčíslení dopadu dané zahraniční subvence na vnitřní trh. K určení narušení se proto zdá být nezbytné použít demonstrativní soubor ukazatelů. Při posuzování toho, do jaké míry může zahraniční subvence posílit konkurenční postavení podniku, a ovlivňuje-li tím uvedená zahraniční subvence skutečně či potenciálně negativně hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, by Komise mohla vzít v úvahu některé ukazatele, včetně velikosti a povahy zahraniční subvence, účelu a podmínek spojených s touto zahraniční subvencí a její využití na vnitřním trhu.
- (19) Při použití ukazatelů k určení existence narušení vnitřního trhu by Komise mohla zohledňovat různé prvky, jako výši zahraniční subvence v absolutním vyjádření nebo ve srovnání s velikostí trhu nebo s hodnotou investice. Například u spojení, v jehož rámci zahraniční subvence pokrývá podstatnou část kupní ceny cílového podniku, je pravděpodobné, že narušuje hospodářskou soutěž. Podobně je v případě zahraničních subvencí, které pokrývají podstatnou část odhadované hodnoty zakázky, která má být zadána v zadávacím řízení, pravděpodobné, že způsobí narušení. Je-li zahraniční subvence poskytnuta na provozní náklady, zdá se být pravděpodobnější, že způsobí narušení, než kdyby byla poskytnuta na investiční náklady. U zahraničních subvencí malým a středním podnikům by bylo možné mít za méně pravděpodobné, že způsobí narušení, než u zahraničních subvencí velkým podnikům. Kromě toho je třeba zohledňovat charakteristiky trhu, a zejména podmínky hospodářské soutěže na trhu, jako jsou překážky vstupu na trh.

Zahraniční subvence na trzích s nadměrnou kapacitou nebo vedoucí k nadměrné kapacitě udržováním nerentabilních aktiv nebo podporou investic do rozšiřování kapacit, které by jinak vybudovány nebyly, pravděpodobně způsobí narušení. U zahraniční subvence příjemci, který vykazuje nízkou míru činnosti na vnitřním trhu, měřenou například z pohledu obrátu dosaženého v Unii, je méně pravděpodobné, že subvence způsobí narušení, než u zahraniční subvence příjemci, jehož rozsah činnosti na vnitřním trhu je významnější. Narušení vnitřního trhu ve smyslu tohoto nařízení by mělo být zpravidla považováno za nepravděpodobné u zahraničních subvencí nepřesahujících 4 miliony EUR za období tří po sobě následujících let. Zahraniční subvence jedinému podniku nepřesahující částku podpory *de minimis* ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení Komise (EU) č. 1407/2013¹ na třetí zemi za období tří po sobě následujících let by měly být považovány za subvence, které ve smyslu tohoto nařízení vnitřní trh nenarušují.

¹ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

- (20) Podobně jako u některých druhů státní podpory je u určitých kategorií zahraničních subvencí, jako jsou neomezené záruky, totiž záruky bez jakéhokoli omezení výše nebo doby trvání této záruky, rovněž pravděpodobné, že s ohledem na svou povahu způsobí narušení vnitřního trhu. Totéž platí pro nepřiměřeně výhodnou nabídku, jejíž výhodnost, jako je její cena, nelze odůvodnit jinými faktory. Kromě toho subvence ve formě financování vývozu, pokud nejsou poskytovány v souladu s Ujednáním OECD o státem podporovaných vývozních úvěrech, by mohly být předmětem zvláštních obav s ohledem na jejich rušivé účinky. Vzhledem k tomu, že tyto kategorie zahraničních subvencí s největší pravděpodobností způsobí narušení vnitřního trhu, není nutné, aby Komise prováděla podrobné posouzení na základě ukazatelů. Podnik by v každém případě mohl prokázat, že příslušná zahraniční subvence za zvláštních okolností daného případu nenaruší vnitřní trh.
- (21) Členské státy, jakož i jakékoli fyzické nebo právnické osoby, mají možnost předkládat informace o pozitivních účincích zahraniční subvence, které by Komise měla náležitě zohlednit při ověřování vyváženosti. Komise by měla zvážit pozitivní účinky zahraniční subvence na základě důkazů o takových pozitivních účincích předložených během šetření. Pozitivní účinky by se měly týkat rozvoje příslušné subvencované hospodářské činnosti na vnitřním trhu. V příslušných případech by měly být zohledněny další pozitivní účinky, aby se zabránilo tomu, že vyvažování povede k neodůvodněné diskriminaci. Komise by měla rovněž prozkoumat širší pozitivní účinky ve vztahu k relevantním politickým cílům, zejména cílům Unie.

Mezi tyto politické cíle může patřit zejména vysoká úroveň ochrany životního prostředí a sociálních norem a podpora výzkumu a vývoje. Komise by měla tyto pozitivní účinky posoudit vzhledem k negativním účinkům zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu. V rámci zadávacího řízení by Komise měla zohlednit dostupnost alternativních zdrojů dodávek dotčeného zboží a služeb. Ověření vyváženosti může vést k závěru, že nebudou uložena nápravná opatření, pokud pozitivní účinky zahraniční subvence převažují nad jejími negativními účinky. V případě kategorií zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, je méně pravděpodobné, že pozitivní účinky převažují nad negativními. Převažují-li negativní účinky, může ověření vyváženosti pomoci při určování vhodné povahy a úrovně závazků nebo nápravných opatření. Vzhledem k tomu, že ověření vyváženosti zohledňuje pozitivní účinky zahraniční subvence, uplatnění tohoto ověření vyváženosti by v žádném případě nemělo vést k horšímu výsledku pro podnik, než k jakému by se dospělo, pokud by se ověření vyváženosti nepoužilo. Pokud Komise ověřuje vyváženost, měla by své odůvodnění uvést v rozhodnutí o ukončení hloubkového šetření.

- (22) Pokud Komise zkoumá zahraniční subvenci z vlastního podnětu, měla by mít pravomoc uložit danému podniku nápravná opatření k nápravě narušení způsobeného zahraniční subvencí na vnitřním trhu. Tato nápravná opatření by měla zahrnovat strukturální i nestrukturální nápravná opatření a vrácení zahraniční subvence a měla by být vhodná k nápravě daného narušení a přiměřená. Pokud Komise zvažuje různá nápravná opatření, z nichž by každé dané narušení plně a účinně napravilo, měla by zvolit opatření, které pro podnik, který je předmětem šetření, představuje nejmenší zátěž.

- (23) Podnik, který je předmětem šetření, by měl mít možnost nabídnout závazky za účelem nápravy narušení způsobeného zahraniční subvencí. Pokud se Komise domnívá, že nabízené závazky dané narušení plně a účinně napravují, může je přijmout a rozhodnutím je prohlásit za závazné. V takovém případě by Komise neměla ukládat nápravná opatření.
- (24) Podnik, který je předmětem šetření, by mohl nabídnout vrácení subvence společně s přiměřeným úrokem. Komise by měla nabídnuté vrácení subvence jako závazek přijmout, pokud si může ověřit, že narušení se vrácením subvence plně napraví, vrácení subvence je provedeno transparentně a ověřitelně a je účinné v praxi, přičemž zohlední riziko obcházení cílů tohoto nařízení.
- (25) Pokud podnik, který je předmětem šetření, nenabídne závazky, které by zjištěné narušení plně a účinně napravily, měla by mít Komise pravomoc zakázat spojení nebo zadání zakázky dříve, než se uskuteční. Pokud již bylo spojení provedeno, zejména v případech, kdy nebylo vyžadováno předběžné oznámení, protože nebylo dosaženo prahových hodnot oznamovací povinnosti, může být přesto narušení natolik závažné, že ho nelze napravit nápravnými opatřeními z hlediska tržního jednání nebo strukturálními nápravnými opatřeními ani vrácením subvence. V takových případech by Komise měla mít možnost rozhodnout o nápravě narušení a nařídit podnikům, aby spojení zrušily.

- (26) Podnik, který je předmětem šetření, by mohl nabídnout, že bude Komisi po přiměřenou dobu oznamovat svou účast v budoucích spojeních nebo zadávacích řízeních v Unii, nebo takové oznamování může Komise od podniku, který je předmětem šetření, v přiměřených a nezbytných případech požadovat. Předložení takových informací nebo odpověď či neposkytnutí odpovědi ze strany Komise nemůže u podniku vyvolat legitimní očekávání, že Komise v pozdější době u podniku účastnícího se spojení nebo zadávacího řízení nezahájí šetření ohledně možných zahraničních subvencí.
- (27) Komise by měla mít pravomoc zkoumat z vlastního podnětu jakékoli informace o zahraničních subvencích. Členské státy a jakákoli fyzická nebo právnická osoba nebo sdružení by měly mít možnost poskytnout Komisi informace o údajných zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh. Komise by mohla zřídit kontaktní místo, které by usnadnilo důvěrné poskytování těchto informací. Pokud členské státy poskytnou Komisi relevantní informace o údajných zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh, měla by Komise zajistit, aby tyto členské státy obdržely odpověď. Pro účely šetření možných zahraničních subvencí a skutečnosti, zda nenarušují vnitřní trh, a nápravy takových narušení, stanoví toto nařízení postup sestávající ze dvou kroků, a to z předběžného přezkumu a hloubkového šetření. Podnik, na který se vztahuje některý z těchto dvou kroků, by měl být považován za podnik, který je předmětem šetření.

- (28) Komisi by měly být poskytnuty náležité vyšetřovací pravomoci za účelem shromáždění všech nezbytných informací. V průběhu celého postupu by tedy Komise měla mít pravomoc požadovat informace od jakéhokoli podniku nebo sdružení podniků. Kromě toho by měla mít pravomoc ukládat pokuty nebo penále za neposkytnutí požadovaných informací včas nebo za poskytnutí neúplných, nesprávných nebo zavádějících informací. Komise by měla mít rovněž možnost pokládat otázky členským státům nebo třetím zemím. Kromě toho by Komise měla mít pravomoc provádět zjišťovací návštěvy v prostorách podniku nebo sdružení podniků nacházejících se v Unii, nebo pokud je dotčená třetí země oficiálně informována a nevznesla námitky, v prostorách podniku v této třetí zemi. V zájmu zajištění účinné inspekce by Komise měla mít pravomoc požádat podnik nebo sdružení podniků o souhlas s inspekcí. Komise by měla mít rovněž pravomoc přijmout rozhodnutí na základě dostupných údajů, pokud podnik, který je předmětem šetření, nebo třetí země, která poskytla subvenci, nespolupracují.
- (29) Komise by měla mít dále pravomoc přijmout předběžná opatření, pokud je nezbytné zabránit nenapravitelné újmě hospodářské soutěži na vnitřním trhu.

- (30) Pokud má Komise na základě předběžného přezkumu dostatek informací o existenci zahraniční subvence narušující vnitřní trh, měla by mít pravomoc zahájit hloubkové šetření za účelem získání dalších informací podstatných pro posouzení zahraniční subvence. Podnik, který je předmětem šetření, by měl mít možnost uplatnit svá práva na obhajobu.
- (31) Hloubkové šetření by měla Komise uzavřít přijetím rozhodnutí. Měla by pokud možno usilovat o uzavření hloubkového šetření do 18 měsíců, zejména s ohledem na složitost případu, jakož i na úroveň spolupráce dotčených podniků a třetích zemí.
- (32) Komise by měla mít vhodné nástroje k zajištění účinnosti závazků a nápravných opatření. Pokud podnik nejedná v souladu s rozhodnutím se závazky, rozhodnutím s nápravnými opatřeními nebo rozhodnutím o nařízení předběžných opatření, měla by mít Komise pravomoc ukládat dostatečně odrazující pokuty nebo penále. Komise by při ukládání těchto pokut nebo penále měla zohlednit případy opakovaného nesplnění povinností. V zájmu posílení účinnosti tohoto nařízení může Komise uplatňovat závazky nebo nápravná opatření současně s pokutami či penále.

- (33) Aby bylo zajištěno správné a účinné uplatňování tohoto nařízení, měla by mít Komise pravomoc zrušit rozhodnutí a přijmout nové, pokud bylo původní rozhodnutí založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích, pokud podnik jedná v rozporu se svými závazky nebo uloženými nápravnými opatřeními, nebo pokud závazky nebo nápravná opatření nebyly účinné.
- (34) Vzhledem k potenciálně významnému dopadu spojování na vnitřní trh by Komise měla mít pravomoc přezkoumat na základě oznámení informace o zahraničních finančních příspěvcích v souvislosti s navrhovaným spojením. Nemělo by být dovoleno, aby podniky spojení provedly před ukončením přezkumu Komise. Při tomto přezkumu by Komise měla používat stejný postup jako při přezkumu zahraničních subvencí z vlastního podnětu, s výhradou úprav odrážejících specifika spojení.
- (35) Je nezbytné nalézt rovnováhu mezi účinnou ochranou vnitřního trhu a potřebou omezit administrativní zátěž podniků, na které se vztahuje toto nařízení. Proto by měla povinnosti předběžného oznámení podléhat pouze spojení dosahující kombinovaných prahových hodnot, jak jsou vymezeny v tomto nařízení, vycházejících z velikosti obrátu v Unii a velikosti zahraničních finančních příspěvků.

- (36) Není-li dosaženo prahové hodnoty oznamovací povinnosti, měla by mít Komise možnost požadovat oznámení o potenciálně subvencovaných spojeních, která ještě nebyla provedena, nebo oznámení o potenciálně subvencovaných nabídkách před tím, než bude zadána zakázka, pokud má za to, že spojení nebo nabídka by zasluhovaly přezkum ex ante vzhledem k jejich dopadu v Unii. Komise by měla mít rovněž možnost provést přezkum z vlastního podnětu u již realizovaných spojení nebo již zadáných zakázek.
- (37) Při přezkumu spojení by se posouzení, zda dochází k narušení vnitřního trhu, mělo omezit na dotčené spojení a při posouzení by měly být zohledněny pouze ty zahraniční subvence, jež byly poskytnuty během tří let před provedením spojení.
- (38) V souvislosti s mechanismem přezkumu ex ante pro spojování podniků by podniky měly mít možnost požádat o konzultace s Komisí před oznámením na základě dobré víry, a to s cílem získat pokyny ohledně toho, zda jsou splněny prahové hodnoty pro oznamování.
- (39) Je-li spojení oznámeno Komisi podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004¹ a podle tohoto nařízení, měla by se Komise podle tohoto nařízení snažit omezit administrativní zátěž oznamujících stran. Podniky by zejména měly mít možnost uvést konkrétní informace předložené v rámci řízení podle tohoto nařízení, které je Komise rovněž oprávněna použít v řízeních podle nařízení (ES) č. 139/2004.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

- (40) Potřeba zabývat se zahraničními subvencemi narušujícími vnitřní trh je zvláště zjevná v oblasti zadávání veřejných zakázek vzhledem k jeho hospodářskému významu na vnitřním trhu a skutečnosti, že je financováno z prostředků daňových poplatníků. Komise by měla mít pravomoc přezkoumat na základě oznámení před zadáním zakázky informace o zahraničních finančních příspěvcích poskytnutých zúčastněnému hospodářskému subjektu v souvislosti se zadávacím řízením. Předběžná oznámení by měla být povinná nad prahovou hodnotou stanovenou v tomto nařízení, aby se zachytily hospodářsky významné případy a zároveň se minimalizovala administrativní zátěž a nebránilo se účasti malých a středních podniků na zakázkách. Tato povinnost předběžného oznámení při překročení prahové hodnoty by se měla vztahovat rovněž na skupiny hospodářských subjektů uvedené v čl. 26 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU¹, v čl. 19 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU² a v čl. 37 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU³. Komise je rovněž oprávněna požádat o předběžné oznámení zahraničního finančního příspěvku během zadávacího řízení, přestože jeho odhadovaná hodnota je nižší než prahové hodnoty oznamovací povinnosti. Komise by měla usilovat o omezení zásahů do zadávacího řízení tím, že při rozhodování, zda o takové předběžné oznámení požádá, zohlední, jak blízko je okamžik zadání zakázky.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (41) Rovnováha mezi rozvojem evropského trhu s obranným a bezpečnostním vybavením, který je nezbytný pro zachování evropské technologické a průmyslové základny obrany, a ochranou národní bezpečnosti členských států vyžaduje zvláštní režim pro zakázky v oblasti obrany a bezpečnosti, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES¹. Zadávání těchto veřejných zakázek by proto nemělo podléhat oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení. Mělo by však být možné přezkoumat zahraniční subvence v souvislosti s těmito zakázkami v rámci přezkumu z moci úřední. Kromě toho by se toto nařízení nemělo vztahovat na zadávání veřejných zakázek, na něž se vztahuje směrnice 2009/81/ES a které jsou touto směrnicí vyňaty nebo u nichž jsou splněny podmínky pro použití článku 346 Smlouvy o fungování EU, přičemž se například zohlední, že v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie je třeba vykládat možnost využívat tyto výjimky tak, že jejich účinky nepřesáhnou rámec toho, co je nezbytně nutné pro ochranu oprávněných zájmů, které uvedená ustanovení umožňují chránit, a dále se zohlední výkladové sdělení Komise o uplatňování článku 296 Smlouvy o fungování EU s ohledem na zadávání zakázek v oblasti obrany.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

- (42) Rámcové dohody jsou efektivní technikou zadávání zakázek, kterou veřejní zadavatelé a zadavatelé široce využívají. Flexibilita nabízená kupujícím po uzavření rámcové dohody by neměla být tímto nařízením dotčena. Povinnost oznamovat zahraniční finanční příspěvky při zadávacích řízeních stanovená v tomto nařízení by proto měla být omezena na postup předcházející uzavření samotných rámcových dohod a neměla by se vztahovat na zakázky založené na rámcové dohodě.
- (43) S ohledem na naléhavou povahu zadávacích řízení prováděných v souladu s čl. 27 odst. 3 nebo čl. 28 odst. 6 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 45 odst. 3 směrnice 2014/25/EU by Komise měla vyvinout maximální úsilí, aby při předběžném přezkumu a hloubkovém šetření byla tato řízení upřednostňována s cílem dospět ke smysluplnému závěru, jakmile to bude uskutečnitelné. To by se mělo obdobně vztahovat na podobné postupy prováděné v souladu se směrnicí 2014/23/EU.
- (44) Vzhledem ke zvláštnostem vícefázových postupů při zadávání veřejných zakázek by Komise měla zahájit předběžný přezkum s příslušnými informacemi dostupnými v oznámení v okamžiku podání žádosti o účast. Aby byla zajištěna úplnost informací a rychlost šetření, mělo by být spolu s konečnou nabídkou předloženo aktualizované oznámení. Komise by rovněž měla mít právo před podáním konečné nabídky požadovat jakékoli doplňující informace.
- (45) Toto nařízení se nezabývá přístupem hospodářských subjektů třetích zemí na trh Unie se zakázkami. Uvedenou otázku upravují příslušné právní předpisy Unie a mezinárodní dohody.

- (46) Je-li zahraniční finanční příspěvek oznámen v souvislosti se zadávacím řízením, mělo by se jeho posouzení omezit na toto řízení.
- (47) Komise by příslušně měla hledat způsoby, jak zajistit využívání elektronických komunikačních prostředků k usnadnění plnění povinností týkajících se zadávání veřejných zakázek podle tohoto nařízení.
- (48) Mělo by být zajištěno, aby zásady, jimiž se zadávání veřejných zakázek řídí, zejména zásady proporcionality, nediskriminace, rovného zacházení, transparentnosti a hospodářské soutěže, byly dodržovány ve vztahu ke všem hospodářským subjektům zapojeným do zadávacího řízení bez ohledu na šetření zahájená a probíhající podle tohoto nařízení. Tímto nařízením nejsou dotčeny směrnice 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU, pokud jde o příslušné povinnosti v oblasti environmentálního, sociálního a pracovního práva.
- (49) Veřejní zadavatelé nebo zadavatelé mají možnost rozhodnout o zadání zakázky ve formě samostatných částí, zejména v souladu s článkem 46 směrnice 2014/24/EU a článkem 65 směrnice 2014/25/EU a při dodržení zákazu umělého rozdělení. V případě uchazečů, kteří se ucházejí o části, jejichž hodnota přesahuje příslušnou prahovou hodnotu, by měly být oznámeny zahraniční finanční příspěvky.
- (50) Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost hospodářských subjektů využít kapacity jiných subjektů v souladu se směrnicemi 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU.

- (51) Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost veřejného zadavatele nebo zadavatele požadovat od hospodářských subjektů, aby rozšířily, vyjasnily nebo doplnily příslušné informace nebo dokumentaci, jak stanoví směrnice 2014/23/EU, směrnice 2014/24/EU nebo směrnice 2014/25/EU nebo jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, které je provádějí, jsou-li tyto žádosti podávány v plném souladu se zásadami rovného zacházení a transparentnosti.
- (52) Veřejní zadavatelé mají silnou tendenci centralizovat své nákupy za účelem dosažení úspor z rozsahu a z důvodu vyšší efektivity. Tito centrální zadavatelé jsou veřejnými zadavateli nebo zadavateli ve smyslu směrnic 2009/81/ES, 2014/24/EU a 2014/25/EU. Je proto vhodné, aby Komise mohla zkoumat zahraniční subvence v souvislosti se zakázkami zadávanými těmito veřejnými zadavateli nebo zadavateli.
- (53) Zahraniční subvence, které umožní hospodářskému subjektu předložit nabídku, která je ve vztahu k dotčeným stavebním pracím, dodávkám nebo službám nepřiměřeně výhodná, by měly být považovány za skutečně nebo potenciálně narušující zadávací řízení. Tato narušení by proto měla být posuzována na základě demonstrativního souboru ukazatelů. Ukazatele by měly umožnit určení, jak zahraniční subvence narušuje hospodářskou soutěž tím, že zlepšuje konkurenční postavení podniku a umožňuje mu podat nepřiměřeně výhodnou nabídku. Hospodářským subjektům by měla být poskytnuta příležitost odůvodnit, že nabídka není nepřiměřeně výhodná, mimo jiné uvedením důvodů podle čl. 69 odst. 2 směrnice 2014/24/EU nebo čl. 84 odst. 2 směrnice 2014/25/EU, které upravují mimořádně nízké nabídky. Zákaz zadání zakázky by se měl uplatnit pouze v případě, nelze-li výhodnost nabídky, při níž jsou využity zahraniční subvence, odůvodnit jinými faktory, a pokud by danému uchazeči byla tato zakázka zadána a tento podnik, který podal nabídku, nenabídl závazky, jež jsou považovány za přiměřené a dostatečné k úplné a účinné nápravě narušení.

Zákaz zadání zakázky se obdobně týká konkrétního řízení, v němž byla podána nepřiměřeně výhodná nabídka. Zjištění Komise, že hospodářský subjekt měl prospěch ze zahraniční subvence narušující vnitřní trh, která mu umožňuje předložit nepřiměřeně výhodnou nabídku, by tudíž nemělo být považováno za prvek vedoucí k vyloučení na základě fakultativních důvodů pro vyloučení stanovených v čl. 38 odst. 7 směrnice 2014/23/EU, čl. 57 odst. 4 směrnice 2014/24/EU nebo v článku 80 směrnice 2014/25/EU v rámci téhož nebo jiného zadávacího řízení vedeného v souladu s uvedenými směrnicemi.

- (54) Nepřiměřeně výhodná nabídka by mohla rovněž vyplývat ze zahraničních subvencí poskytnutých subdodavatelé nebo dodavatelé z důvodu jejího dopadu na hospodářskou soutěž ve vztahu k nabídce předložené veřejnému zadavateli nebo zadavateli. V zájmu omezení administrativní zátěže by však zahraniční finanční příspěvky měli oznamovat pouze hlavní subdodavatelé nebo hlavní dodavatelé, totiž ti, jejichž výrobky nebo služby souvisejí s klíčovými prvky zakázky nebo překračují určitý procentní podíl hodnoty zakázky. Prvky zakázky lze považovat za klíčové prvky, zejména na základě konkrétního významu prvku pro kvalitu nabídky, včetně konkrétního know-how, technologie, specializovaného personálu, patentů nebo podobných výhod, které má subdodavatel nebo dodavatel k dispozici, zejména pokud jsou tyto prvky využívány pro splnění většiny u alespoň jednoho z kritérií pro výběr v zadávacím řízení.

V zájmu zajištění stabilního věcného základu pro přezkum by měl předběžný přezkum zohlednit hlavní subdodavatele a dodavatele, kteří jsou již známi ve fázi podávání úplného oznámení nebo prohlášení nebo v případě vícefázových postupů aktualizovaného oznámení nebo prohlášení. Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost hospodářských subjektů využívat při plnění svých zakázek nové subdodavatele.

V důsledku toho by změna subdodavatelů a dodavatelů po předložení úplného oznámení nebo prohlášení nebo aktualizovaného oznámení nebo prohlášení nebo během plnění zakázky neměla vést ke vzniku dodatečných oznamovacích povinností, Komise by však měla mít možnost zahájit přezkum z moci úřední, pokud má k dispozici informace, včetně informací od kteréhokoli členského státu, fyzické nebo právnické osoby nebo sdružení, že tito subdodavatelé a dodavatelé by mohli mít výhodu ze zahraničních subvencí.

- (55) V souladu se směrnicemi týkajícími se zadávání veřejných zakázek by se ekonomicky nejvýhodnější nabídka z hlediska veřejného zadavatele nebo zadavatele měla stanovit na základě ceny nebo nákladů s využitím přístupu nákladové efektivnosti, například výpočtem podle nákladů životního cyklu, a může zahrnovat nejlepší poměr mezi cenou a kvalitou, který by měl být posuzován na základě kritérií, jež zahrnují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem dané zakázky.
- (56) V rámci soudních opravných prostředků týkajících se použití tohoto nařízení, zejména pokud jde o zadávací řízení, je vnitrostátní soud ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování EU, který považuje rozhodnutí o otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, oprávněn, nebo v případě uvedeném v článku 267 Smlouvy o fungování EU musí, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu práva Unie, včetně tohoto nařízení.

S ohledem na ustálenou judikaturu Soudního dvora však tento vnitrostátní soud není oprávněn položit otázku týkající se platnosti rozhodnutí Komise na návrh dotčeného hospodářského subjektu, který měl možnost podat proti tomuto rozhodnutí žalobu na neplatnost, zejména pokud byl tímto rozhodnutím uvedený hospodářský subjekt bezprostředně a osobně dotčen, ale neučinil tak ve lhůtě stanovené v článku 263 Smlouvy o fungování EU.

- (57) Vzhledem k povaze mechanismu přezkumu ex ante pro spojování podniků a zadávání veřejných zakázek a k potřebě právní jistoty u těchto konkrétních transakcí by Komise neměla z vlastního podnětu znovu zkoumat spojení nebo nabídku předloženou v zadávacím řízení, jež byly oznámeny a posouzeny v rámci příslušných postupů. Nicméně je možné, že finanční příspěvky, o nichž byla Komise informována prostřednictvím oznamovacího postupu, mohou být významné i mimo postup spojení podniků nebo zadávání zakázek.
- (58) Členské státy by měly při uplatňování tohoto nařízení účinně spolupracovat s Komisí. Pro usnadnění této spolupráce by Komise měla mít možnost zřídit mechanismus spolupráce.
- (59) Za účelem získání informací o zahraničních subvencích by Komise měla mít možnost zahájit šetření týkající se konkrétních hospodářských odvětví, určitých druhů hospodářské činnosti nebo použití konkrétních nástrojů zahraničních subvencí. Komise by měla mít možnost použít informace získané z těchto šetření trhu k přezkumu některých transakcí v rámci postupů podle tohoto nařízení.

- (60) Pokud má Komise podezření o existenci opakovaných zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh, nebo pokud několik donucovacích opatření podle tohoto nařízení identifikovalo zahraniční subvence narušující vnitřní trh, poskytované stejnou třetí zemí, měla by mít Komise možnost zahájit s dotčenou třetí zemí dialog s cílem prozkoumat možnosti, jak dosáhnout ukončení nebo změny zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh s cílem odstranit jejich rušivé účinky na vnitřním trhu. Pokud dvoustranná dohoda mezi Unií a třetí zemí stanoví konzultační mechanismus vztahující se na zahraniční subvence narušující vnitřní trh, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení, mohl by být tento konzultační mechanismus použit k usnadnění dialogu se třetí zemí. Dialog se třetí zemí by neměl Komisi bránit v zahájení nebo pokračování přezkumů podle tohoto nařízení. Komise by měla informovat Evropský parlament a Radu o příslušném vývoji.
- (61) Z důvodů právní jistoty je vhodné omezit dobu, během níž může Komise vést šetření týkající se zahraniční subvence, na deset let od poskytnutí uvedené zahraniční subvence.
- (62) Ze stejných důvodů je vhodné stanovit promlčecí lhůty pro ukládání a vymáhání pokut nebo penále.
- (63) V zájmu transparentnosti a právní jistoty je vhodné, aby Komise zveřejnila nebo zpřístupnila veřejnosti všechna rozhodnutí přijatá podle tohoto nařízení buď v plném rozsahu, nebo případně ve zkrácené podobě.

- (64) Při zveřejňování svých rozhodnutí by měla Komise dodržovat pravidla týkající se profesního tajemství v souladu s článkem 339 Smlouvy o fungování EU, včetně ochrany všech důvěrných informací a obchodních tajemství. Zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení by mělo být prováděno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹ a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679², podle toho, které z nich je pro dané zpracování použitelné.
- (65) Pokud se zdá, že se na informace, které podnik označil jakožto důvěrné nebo obchodní tajemství, nevztahují povinnosti týkající se profesního tajemství, je vhodné, aby byl zaveden mechanismus, podle něhož je Komise oprávněna rozhodnout o rozsahu možného zveřejnění takových informací. Každé rozhodnutí o zamítnutí požadavku na důvěrnost informace by mělo uvádět lhůtu, po jejímž uplynutí bude tato informace zveřejněna, aby mohl respondent využít dostupné soudní ochrany, včetně předběžných opatření.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (66) Podniky, které jsou předmětem šetření, by podle tohoto nařízení měly mít možnost předložit své připomínky k důvodům, na jejichž základě hodlá Komise přijmout rozhodnutí, a měly by být oprávněny nahlížet do spisu. Při zajišťování zachování práva podniků, které jsou předmětem šetření, na obhajobu je nezbytné chránit obchodní tajemství.
- (67) Pokud s tím poskytovatel informací souhlasí, měla by být Komise schopna použít informace získané podle tohoto nařízení při uplatňování jiných aktů Unie.
- (68) Členské státy a Komise by měly přijmout veškerá nezbytná opatření, aby zajistily ochranu utajovaných informací, zejména v souladu s dohodou mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie¹, rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/443² a rozhodnutím Komise (EU, Euratom) 2015/444³.

¹ Dohoda mezi členskými státy Evropské unie zasedajícími v Radě o ochraně utajovaných informací vyměňovaných v zájmu Evropské unie (Úř. věst. C 202, 8.7.2011, s. 13).

² Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

³ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

- (69) Provádění tohoto nařízení Unií by mělo být v souladu s právem Unie, Dohodou o WTO a se závazky učiněnými na základě jiných obchodních a investičních dohod, jejichž stranami jsou Unie nebo členské státy. Toto nařízení by mělo doplňovat úsilí Unie o zlepšení mnohostranných pravidel pro řešení narušujících subvencí.
- (70) Omezení svobod stanovených v člancích 34, 49, 56 a 63 Smlouvy o fungování EU je možné odůvodnit potřebou zabránit nekalé hospodářské soutěži za předpokladu, že jsou tato omezení, podobně jako jiná omezení základních svobod, v souladu s obecnými zásadami práva Unie, jako jsou proporcionalita a právní jistota, a se základními právy.
- (71) Je možné, že se provádění tohoto nařízení překrývá s odvětvovými pravidly, zejména v oblasti námořní a letecké dopravy. Proto je nezbytné vyjasnit vztah mezi tímto nařízením a odvětvovými nástroji, které se zabývají zahraničními subvencemi, totiž nařízením Rady (EHS) č. 4057/86¹, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035² a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712³.

¹ Nařízení Rady (EHS) č. 4057/86 ze dne 22. prosince 1986 o nekalých cenových praktikách v námořní dopravě (Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 14).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035 ze dne 8. června 2016 o ochraně proti cenám působícím újmu v lodářství (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 1).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712 ze dne 17. dubna 2019 o ochraně hospodářské soutěže v letecké dopravě a o zrušení nařízení (ES) č. 868/2004 (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 4).

- (72) Akty přijaté Komisí podle tohoto nařízení podléhají přezkumu Soudním dvorem v souladu s článkem 263 Smlouvy o fungování EU. Soudní dvůr by měl mít v souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU v souvislosti s rozhodnutími, kterými Komise uložila pokuty nebo penále, neomezenou pravomoc.
- (73) V zájmu zvýšení předvídatelnosti tohoto nařízení by Komise měla zveřejnit a pravidelně aktualizovat pokyny týkající se kritérií pro určení existence narušení způsobeného zahraniční subvencí na vnitřním trhu, uplatňování posouzení vyváženosti, uplatňování její pravomoci požadovat předchozí oznámení o jakémkoli spojení nebo zahraničních finančních příspěvcích obdržенých hospodářským subjektem v rámci zadávacího řízení a posouzení narušení zadávacího řízení. Při vydávání těchto pokynů by Komise měla vést odpovídající konzultace se zúčastněnými stranami a členskými státy. Aby se usnadnilo provádění tohoto nařízení v počátečních fázích jeho uplatňování, měla by Komise usilovat o to, aby před zveřejněním pokynů zpřístupnila veřejnosti vysvětlení k uplatňování uvedených ustanovení.

- (74) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci v souladu s článkem 291 Smlouvy o fungování EU. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011¹ a měly by se vztahovat na: rozhodnutí o ukončení hloubkového šetření, uložení předběžných opatření, rozhodnutí o spojení podniků, která byla provedena v rozporu s oznamovací povinností nebo v rozporu s rozhodnutím se závazky nebo rozhodnutím zakazujícím spojení nebo zadání zakázky v rámci zadávacího řízení, o zrušení některých rozhodnutí a o prováděcích pravomocích týkajících se forem, obsahu, procesních podrobností a souvisejících bodů týkajících se předběžného přezkumu a hloubkového šetření.
- (75) Komise by měla mít možnost stanovit zjednodušený postup, jehož prostřednictvím řeší některé případy spojování podniků nebo zadávacích řízení, u nichž se jeví jako méně pravděpodobné, že vyvolají narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu kvůli zahraničním subvencím.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (76) Za účelem zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu i v dlouhodobém horizontu, s cílem zajistit náležité pokrytí případů šetřených jak prostřednictvím oznámení, tak i z moci úřední, a to při současném omezení nepřiměřené administrativní zátěže, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny prahových hodnot oznamovací povinnosti při spojování podniků a zadávacích řízeních, jakož i omezení lhůty předběžného přezkumu a hloubkového šetření oznámených spojení nebo oznámených finančních příspěvků v souvislosti se zadávacím řízením. Aniž je dotčena možnost změnit prostřednictvím legislativního návrhu prahové hodnoty oznamovací povinnosti pro spojování podniků a zadávací řízení, a to i v souvislosti s přezkumem stanoveným tímto nařízením, mohou být tyto prahové hodnoty jednou během doby přenesení pravomoci podle tohoto nařízení změněny aktem v přenesené pravomoci. Ve vztahu k finančním příspěvkům v souvislosti se zadávacím řízením by měla být pravomoc přijmout takový akt uplatňována způsobem, který zohledňuje zájmy malých a středních podniků. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹. Zvláště pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (77) Pokud se má dané spojení oznamovat podle tohoto nařízení, měly by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat finanční příspěvky pro kteroukoli ze stran spojení, poskytnuté v průběhu tří let před dnem použitelnosti tohoto nařízení. V souvislosti se zadávacím řízením by se toto nařízení mělo rovněž uplatnit na finanční příspěvky poskytnuté hospodářskému subjektu během tří let přede dnem použitelnosti tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Účelem tohoto nařízení je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu vytvořením harmonizovaného rámce pro řešení narušení přímo či nepřímo způsobených zahraničními subwencemi s cílem zajistit rovné podmínky. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy pro šetření zahraničních subvencí, které narušují vnitřní trh, a pro nápravu těchto narušení. K těmto narušením může dojít v souvislosti s jakoukoli hospodářskou činností, zejména pak v případě spojování podniků a při zadávacích řízeních.
2. Toto nařízení se vztahuje na zahraniční subvence poskytnuté podniku, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu, včetně veřejného podniku, nad nímž má přímou nebo nepřímou kontrolu stát. Za podnik, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu, se mimo jiné považuje podnik, který získá kontrolu nad podnikem usazeným v Unii nebo který se s takovým podnikem sloučí, nebo podnik, který se zúčastní zadávacího řízení v Unii.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „podnikem“ v souvislosti se zadávacími řízeními „hospodářský subjekt“ ve smyslu čl. 1 bodu 14 směrnice 2009/81/ES, čl. 5 bodu 2 směrnice 2014/23/EU, čl. 2 bodu 10 směrnice 2014/24/EU a čl. 2 bodu 6 směrnice 2014/25/EU;
- 2) „zakázkou“ v souvislosti se zadávacími řízeními a není-li stanoveno jinak „veřejná zakázka“ ve smyslu čl. 2 bodu 5 směrnice 2014/24/EU, „zakázka“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 2009/81/ES a 2014/25/EU a „zakázky na dodávky, stavební práce a služby“ ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2014/25/EU, jakož i „koncese“ ve smyslu čl. 5 bodu 1 směrnice 2014/23/EU;
- 3) „zadávacím řízením“:
 - a) jakýkoli typ zadávacího řízení, na který se vztahuje směrnice 2014/24/EU, pokud jde o uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, nebo směrnice 2014/25/EU, pokud jde o uzavření smlouvy na zakázku na dodávky, stavební práce a služby ;

- b) postup udělení koncese na stavební práce nebo na služby, na který se vztahuje směrnice 2014/23/EU;
 - c) postupy zadávání zakázek, na něž se vztahuje směrnice 2009/81/ES, nejsou-li členskými státy vyňaty na základě článku 346 Smlouvy o fungování EU;
 - d) postupy zadávání zakázek uvedené v čl. 10 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/23/EU, čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/24/EU nebo v čl. 20 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/25/EU;
- 4) „veřejným zadavatelem“ v souvislosti se zadávacím řízením veřejný zadavatel ve smyslu čl. 1 bodu 17 směrnice 2009/81/ES, článku 6 směrnice 2014/23/EU, čl. 2 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/24/EU a článku 3 směrnice 2014/25/EU;
 - 5) „zadavatelem“ v souvislosti se zadávacím řízením zadavatel ve smyslu čl. 1 bodu 17 směrnice 2009/81/ES, článku 7 směrnice 2014/23/EU a článku 4 směrnice 2014/25/EU;
 - 6) „vícefázovým řízením“ zadávací řízení v souladu s články 28 až 32 směrnice 2014/24/EU a články 46 až 52 směrnice 2014/25/EU, a to buď užší řízení, jednací řízení s uveřejněním, jednací řízení bez předchozího zveřejnění, soutěžní dialog nebo inovační partnerství, nebo podobné řízení podle směrnice 2014/23/EU.

Článek 3

Existence zahraniční subvence

1. Pro účely tohoto nařízení se má za to, že zahraniční subvence existuje tehdy, pokud některá třetí země poskytuje přímo či nepřímo finanční příspěvek, který přináší výhodu podniku vykonávajícímu hospodářskou činnost na vnitřním trhu a který je právně nebo fakticky omezen na jeden nebo více podniků nebo odvětví.
2. Pro účely tohoto nařízení finanční příspěvek mimo jiné zahrnuje:
 - a) převod finančních prostředků nebo závazků, jako jsou kapitálové injekce, granty, úvěry, úvěrové záruky, daňové pobídky, započtení provozních ztrát, kompenzace finančního zatížení uloženého orgány veřejné moci, prominutí dluhu, kapitalizace pohledávek nebo restrukturalizace dluhu;
 - b) zřeknutí se příjmů, které jsou jinak splatné, jako je osvobození od daně nebo udělení zvláštních nebo výlučných práv bez přiměřené odměny; nebo
 - c) dodávku nebo nákup zboží či služeb.

Finanční příspěvek poskytnutý třetí zemí zahrnuje finanční příspěvek poskytnutý:

- a) ústředními vládními institucemi a orgány veřejné moci na všech ostatních úrovních;

- b) jakýmkoli zahraničním veřejným subjektem, jehož činnosti lze připsat třetí zemi, s ohledem na faktory, jakými jsou vlastnosti tohoto subjektu, právní a hospodářské prostředí převažující ve státě, v němž subjekt působí, včetně úlohy vlády v hospodářství; nebo
- c) jakýmkoli soukromým subjektem, jehož činnost lze připsat třetí zemi, při zohlednění všech relevantních okolností.

Článek 4

Narušení vnitřního trhu

1. Má se za to, že narušení vnitřního trhu existuje, pokud zahraniční subvence může zlepšit konkurenční postavení podniku na vnitřním trhu a pokud tím daná zahraniční subvence skutečně nebo potenciálně negativně ovlivňuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Narušení vnitřního trhu se určí na základě ukazatelů, k nimž může patřit zejména:
 - a) výše zahraniční subvence;
 - b) povaha zahraniční subvence;
 - c) situace podniku, včetně jeho velikosti, a dotčených trhů nebo odvětví;

- d) úroveň a vývoj hospodářské činnosti podniku na vnitřním trhu;
 - e) účel a podmínky spojené se zahraniční subvencí a její využití na vnitřním trhu.
2. Pokud celková výše zahraniční subvence poskytnuté podniku nepřekročí 4 miliony EUR za období jakýchkoli tří po sobě následujících let, považuje se tato zahraniční subvence za subvenci, u níž není pravděpodobné, že naruší vnitřní trh.
 3. Pokud celková výše zahraniční subvence poskytnuté podniku nepřekročí výši podpory *de minimis* ve smyslu čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce nařízení (EU) č. 1407/2013 na třetí zemi během jakýchkoli tří po sobě následujících let, nepovažuje se tato zahraniční subvence za subvenci, která narušuje vnitřní trh.
 4. Zahraniční subvenci lze považovat za subvenci, která nenarušuje vnitřní trh, pokud je zaměřena na nápravu škod způsobených přírodními katastrofami nebo mimořádnými událostmi.

Článek 5

Kategorie zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh

1. Zahraniční subvence s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, spadá-li do některé z těchto kategorií:
 - a) zahraniční subvence poskytnutá podniku, který je v potížích, totiž podniku, který by bez subvence v krátkodobém nebo střednědobém horizontu pravděpodobně ukončil činnost, pokud není k dispozici plán restrukturalizace, který může vést k dlouhodobé životaschopnosti tohoto podniku a který zahrnuje významný vlastní příspěvek podniku;
 - b) zahraniční subvence ve formě neomezené záruky za dluhy nebo závazky podniku, totiž záruky bez jakéhokoli omezení výše nebo doby trvání této záruky;
 - c) opatření na financování vývozu, které není v souladu s Ujednáním OECD o státem podporovaných vývozních úvěrech;
 - d) zahraniční subvence přímo usnadňující spojení podniků;
 - e) zahraniční subvence, která umožňuje podniku podat nepřiměřeně výhodnou nabídku, na jejímž základě by mu mohla být zadána relevantní zakázka.

2. Podniku, který je předmětem šetření, se poskytne možnost poskytnout relevantní informace o tom, zda zahraniční subvence, která spadá do jedné z kategorií uvedených v odstavci 1, za konkrétních okolností daného případu nenarušuje vnitřní trh.

Článek 6

Ověření vyvážení

1. Komise může na základě obdržených informací porovnat negativní účinky zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu podle článků 4 a 5 s pozitivními účinky na rozvoj příslušné subvencované hospodářské činnosti na vnitřním trhu, přičemž zvaží další pozitivní účinky zahraniční subvence, jako jsou širší pozitivní účinky ve vztahu k příslušným cílům politiky, zejména cílům Unie.
2. Hodnocení podle odstavce 1 Komise zohlední při rozhodování o tom, zda uloží nápravná opatření nebo přijme závazky, jakož i o povaze a míře těchto nápravných opatření nebo závazků.

Článek 7

Závazky a nápravná opatření

1. Komise může uložit nápravná opatření za účelem nápravy narušení vnitřního trhu, které je skutečně nebo potenciálně způsobeno zahraniční subvencí, ledaže by přijala závazky nabídnuté podle odstavce 2 podnikem, který je předmětem šetření.

2. Komise může přijmout závazky nabídnuté podnikem, který je předmětem šetření, pokud tyto závazky plně a účinně napraví narušení vnitřního trhu. Při přijetí těchto závazků stanoví Komise jejich závaznost pro podnik, který je předmětem šetření, prostřednictvím rozhodnutí se závazky v souladu s čl. 11 odst. 3. Dodržování dohodnutých závazků ze strany podniku je v příslušných případech sledováno.
3. Závazky nebo nápravná opatření musí být přiměřené a musí plně a účinně napravit narušení vnitřního trhu skutečně nebo potenciálně způsobené zahraniční subvencí.
4. Závazky nebo nápravná opatření mohou mimo jiné spočívat v:
 - a) nabídnutí přístupu k infrastruktuře za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, a to včetně výzkumných zařízení, výrobních možností nebo základních zařízení, které byly získány nebo podpořeny prostřednictvím zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh, ledaže by byl takový přístup již stanoven v právních předpisech Unie;
 - b) snížení kapacity nebo omezení účasti na trhu, a to i prostřednictvím dočasného omezení obchodní činnosti;
 - c) upuštění od určitých investic;

- d) udělování licencí za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek na aktiva nabytá nebo vyvinutá za pomoci zahraničních subvencí;
 - e) zveřejňování výsledků výzkumu a vývoje;
 - f) odprodeji určitých aktiv;
 - g) požadavku, aby podniky zrušily dotčené spojení;
 - h) vrácení zahraniční subvence, včetně příslušné úrokové sazby, vypočtené v souladu s metodou stanovenou v nařízení Komise (ES) č. 794/2004¹;
 - i) požadavku, aby dotčené podniky přizpůsobily svou strukturu řízení.
5. Komise v příslušném případě stanoví požadavky týkající se podávání zpráv a požadavky na transparentnost, včetně podávání pravidelných zpráv týkajících se provádění závazků a nápravných opatření uvedených v odstavci 4.
6. Navrhuje-li podnik, který je předmětem šetření, vrácení zahraniční subvence včetně odpovídající úrokové sazby, Komise toto vrácení přijme jakožto závazek, pouze pokud si může ověřit, že vrácení subvence je transparentní, ověřitelné a účinné, přičemž zohlední riziko obcházení.

¹ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (EU) 2015/1589, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

Článek 8

Informace o budoucích spojeních a zadávacích řízeních

Je-li to přiměřené a nezbytné, může být podniku, který je předmětem šetření, v rozhodnutích přijatých podle článků 11, 25 a 31 uložena povinnost, aby po vymezenou dobu informoval Komisi o své účasti na spojování podniků nebo na zadávacích řízeních. Tímto požadavkem nejsou dotčeny oznamovací povinnosti podle článků 21 a 29.

Kapitola 2

Přezkum zahraničních subvencí z moci úřední a obecná ustanovení pro přezkum

Článek 9

Přezkum zahraničních subvencí z moci úřední

1. Komise může z vlastního podnětu přezkoumat informace z jakéhokoli zdroje, včetně informací od členského státu, jakékoli fyzické nebo právnické osoby nebo sdružení, o údajných zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh.
2. Přezkumy zadávacích řízení z moci úřední se omezí na zadané zakázky.

Tyto přezkumy nesmí vést ke zrušení rozhodnutí o zadání zakázky nebo k ukončení smlouvy na zakázku.

Článek 10
Předběžný přezkum

1. Pokud má Komise za to, že z informací podle článku 8 vyplývá možnost, že existuje zahraniční subvence narušující vnitřní trh, vyžádá si Komise veškeré informace, které považuje za nezbytné k předběžnému posouzení toho, zda finanční příspěvek, který je předmětem přezkumu, představuje zahraniční subvenci a zda narušuje vnitřní trh. Za tímto účelem může Komise zejména:
 - a) požadovat informace podle článku 13 a
 - b) provádět inspekce v rámci Unie i mimo ni v souladu s článkem 14 nebo článkem 15.
2. Pokud členský stát informoval Komisi o tom, že se plánuje nebo již bylo zahájeno příslušné vnitrostátní řízení, Komise informuje takový členský stát o zahájení předběžného přezkumu. Komise zejména informuje členské státy, které jí oznámily vnitrostátní řízení podle nařízení (EU) 2019/452, o zahájení předběžného přezkumu. Je-li zahájen předběžný přezkum, který se týká zadávacího řízení, informuje o tom Komise rovněž dotčeného veřejného zadavatele nebo zadavatele.

3. Pokud má Komise na základě předběžného přezkumu dostatek informací o tom, že podniku byla poskytnuta zahraniční subvence, která narušuje vnitřní trh:
- a) přijme rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření (dále jen „rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření“), ve kterém shrne příslušné skutkové a právní otázky a připojí předběžné posouzení existence zahraniční subvence a skutečného nebo potenciálního narušení vnitřního trhu;
 - b) informuje podnik, který je předmětem šetření;
 - c) informuje členské státy a, je-li hloubkové šetření zahájeno v souvislosti se zadávacím řízením, dotčeného veřejného zadavatele nebo zadavatele; a
 - d) zveřejní oznámení v Úředním věstníku Evropské unie, v němž vyzve k předložení písemného vyjádření stanovisek ve lhůtě stanovené Komisí.
4. Pokud Komise během předběžného přezkumu dospěje k závěru, že pro zahájení hloubkového šetření má nedostatečné důkazy, a to kvůli neexistenci jakékoli zahraniční subvence nebo nedostatečným důkazům o skutečném nebo potenciálním narušení vnitřního trhu, uzavře předběžný přezkum, informuje podnik, který je předmětem šetření, členské státy, které byly informovány podle odstavce 2, a dotčeného veřejného zadavatele nebo zadavatele, pokud byl předběžný přezkum zahájen v souvislosti se zadávacím řízením.

Článek 11
Hlubkové šetření

1. V průběhu hloubkového šetření Komise dále posuzuje zahraniční subvenci identifikovanou v rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření a vyžádá si veškeré informace, které považuje za nezbytné v souladu s články 13, 14 a 15.
2. Pokud Komise podle článků 4 až 6 zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh, může přijmout prováděcí akt v podobě rozhodnutí o uložení nápravných opatření (dále jen „rozhodnutí s nápravnými opatřeními“). Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.
3. Pokud Komise podle článků 4 až 6 zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh, a podnik, který je předmětem šetření, nabídne závazky, které Komise považuje za přiměřené a dostačující k úplné a účinné nápravě narušení, může přijmout prováděcí akt v podobě rozhodnutí s cílem prohlásit tyto závazky pro daný podnik za závazné (dále jen „rozhodnutí se závazky“). Rozhodnutí, kterým se přijímá vrácení zahraniční subvence podle čl. 7 odst. 6, se považuje za rozhodnutí se závazky. Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. Komise přijme prováděcí akt v podobě rozhodnutí o nevznesení námitek (dále jen „rozhodnutí o nevznesení námitek“), pokud zjistí, že:
- a) předběžné posouzení uvedené v rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření se nepotvrdilo; nebo
 - b) narušení vnitřního trhu je vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6.

Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

5. Komise se co nejvíce vynasnaží, aby přijala své rozhodnutí ve lhůtě 18 měsíců od zahájení hloubkového šetření.

Článek 12

Předběžná opatření

1. V zájmu zachování hospodářské soutěže na vnitřním trhu a zabránění nenapravitelné újmě může Komise přijmout prováděcí akt v podobě rozhodnutí o nařízení předběžných opatření, pokud:
- a) existují dostatečné důkazy o tom, že finanční příspěvek představuje zahraniční subvenci a narušuje vnitřní trh; a

b) existuje riziko vážné a nenapravitelné újmy hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

2. Předběžná opatření mohou sestávat zejména, nikoli však výlučně, z opatření uvedených v čl. 7 odst. 4 písm. a), c) a d). V souvislosti se zadávacími řízeními nesmí být přijata žádná předběžná opatření.
3. Předběžná opatření se uplatňují buď po určitou dobu, která může být prodloužena v rozsahu, v němž je to nezbytné a vhodné, nebo do přijetí konečného rozhodnutí.

Článek 13

Žádosti o informace

1. Komise si za účelem plnění svých povinností stanovených tímto nařízením může vyžádat informace v souladu s tímto článkem.
2. Komise může požadovat, aby podnik, který je předmětem šetření, poskytl veškeré nezbytné informace, včetně informací týkajících se jeho nabídky v rámci zadávacího řízení.
3. Komise si může tyto informace vyžádat i od jiných podniků nebo sdružení podniků, včetně informací o jejich nabídkách v rámci zadávacích řízení, přičemž náležitě zohlední zásadu proporcionality.

4. Žádost o informace podle odstavce 2 nebo 3:
- a) uvádí, jaký je její právní základ a účel, vymezuje, jaké informace jsou požadovány, a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které mají být poskytnuty;
 - b) obsahuje prohlášení, že pokud budou poskytnuté informace nesprávné, neúplné nebo zavádějící, mohly by být uloženy pokuty nebo penále podle článku 17;
 - c) obsahuje prohlášení, že podle článku 16 má Komise v případě nedostatečné spolupráce možnost přijmout rozhodnutí na základě skutečností, které má k dispozici.
5. Na žádost Komise poskytnou členské státy Komisi veškeré informace nezbytné pro splnění povinností, které jí ukládá toto nařízení. Odstavec 4 písm. a) se použije obdobně.
6. Komise může také požadovat poskytnutí veškerých nezbytných informací od třetí země. Ustanovení odst. 4 písm. a) a c) se použijí obdobně.
7. Komise se může dotazovat jakékoli fyzické nebo právnické osoby, které s tím souhlasí, za účelem získání informací souvisejících s předmětem šetření. Pokud se dotazování neuskuteční v prostorách Komise nebo telefonicky či jinými elektronickými prostředky, Komise před dotazováním:
- a) informuje členský stát, na jehož území se má dotazování konat; nebo

- b) získá souhlas třetí země, na jejímž území se má dotazování konat.

Článek 14

Inspekce v Unii

1. Komise může za účelem vykonávání povinností, které jí byly stanoveny tímto nařízením, provádět nezbytné inspekce v podnicích a sdruženích podniků.
2. Pokud Komise takovou inspekci provádí, úředníci pověřeni Komisí provedením inspekce jsou oprávněni:
 - a) vstupovat do všech prostor, na pozemky a do dopravních prostředků podniku a sdružení podniků;
 - b) kontrolovat účetní knihy a jiné obchodní záznamy, bez ohledu na to, na jakém nosiči jsou uloženy, mít přístup k veškerým informacím, které jsou dostupné subjektu, jehož se inspekce týká, a získávat v jakékoli podobě kopie nebo výpisy z těchto knih či záznamů, nebo je požadovat;
 - c) požádat kteréhokoli zástupce nebo pracovníka podniku nebo sdružení podniků o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu inspekce a zaznamenat odpovědi;
 - d) zapečetit jakékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou pro inspekci nezbytné.

3. Podnik nebo sdružení podniků se musí inspekčním nařízeným rozhodnutím Komise podrobit. Úředníci a ostatní doprovázející osoby pověřené Komisí provedením inspekce vykonávají své pravomoci po předložení rozhodnutí Komise, v němž:
- a) je upřesněn předmět a účel inspekce;
 - b) je obsaženo prohlášení, že podle článku 16 může Komise v případě nedostatečné spolupráce přijmout rozhodnutí na základě skutečností, které má k dispozici;
 - c) je uvedena možnost uložení pokut nebo penále podle článku 17; a
 - d) je zmíněno právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem podle článku 263 Smlouvy o fungování EU.
4. S dostatečným předstihem před inspekcí zašle Komise oznámení o inspekci členskému státu, na jehož území má být inspekce provedena, a o datu, kdy má být zahájena.
5. Úředníci a další osoby zmocněné nebo jmenované členským státem, na jehož území má inspekce probíhat, poskytují na žádost členského státu nebo Komise aktivní součinnost úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám pověřeným Komisí. Za tímto účelem mají pravomoci uvedené v odstavci 2.

6. Pokud úředníci nebo ostatní doprovázející osoby pověřené Komisí zjistí, že podnik nebo sdružení podniků inspekci ve smyslu tohoto článku odmítají, poskytne jim členský stát, na jehož území inspekce probíhá, nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, aby jim umožnil inspekci uskutečnit. Jestliže pomoc stanovená v tomto odstavci vyžaduje podle vnitrostátních právních předpisů povolení soudního orgánu, musí být o toto schválení požádáno. O takové povolení lze rovněž žádat jako o předběžné opatření.
7. Na žádost Komise vykoná členský stát na svém území inspekci nebo jiné vyšetřovací opatření podle vnitrostátních právních předpisů za účelem prokázání existence zahraniční subvence narušující vnitřní trh.

Článek 15

Inspekce mimo Unii

Za účelem plnění povinností, které Komisi ukládá toto nařízení, může Komise provádět inspekce na území třetí země za předpokladu, že vláda této třetí země byla oficiálně informována a nemá proti inspekci námitky. Komise může rovněž požádat podnik nebo sdružení podniků o udělení souhlasu s inspekci. Ustanovení čl. 14 odst. 1, 2 a čl. 14 odst. 3 písm. a) a b) se použijí obdobně.

Článek 16
Nedostatečná spolupráce

1. Komise může na základě dostupných údajů přijmout rozhodnutí podle článků 10 , 11, čl. 25 odst. 3 písm. c) nebo čl. 31 odst. 2, pokud podnik, který je předmětem šetření, nebo třetí země, která poskytla zahraniční subvenci:
 - a) poskytne v odpovědi na žádost o informace podle článku 13 neúplné, nesprávné nebo zavádějící informace;
 - b) neposkytne požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí;
 - c) odmítne se podrobit inspekci Komise v rámci Unie nebo mimo ni nařízené podle článku 14 nebo 15; nebo
 - d) brání předběžnému přezkumu nebo hloubkovému šetření jiným způsobem.
2. Pokud podnik nebo sdružení podniků, členský stát nebo třetí země poskytnou Komisi nesprávné nebo zavádějící informace, k těmto informacím se nepřihlíží.

3. Pokud podnik, včetně veřejného podniku, nad nímž má přímou nebo nepřímou kontrolu stát, neposkytne nezbytné informace ke stanovení toho, zda mu finanční příspěvek poskytuje výhodu, lze mít u tohoto podniku za to, že takovou výhodu získal.
4. Při uplatnění skutečností, jež jsou k dispozici, může být výsledek řízení pro podnik méně příznivý, než kdyby podnik spolupracoval.

Článek 17

Pokuty a penále

1. Komise může rozhodnutím uložit pokuty nebo penále, pokud podnik nebo sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) poskytne v odpovědi na žádost o informace podle článku 13 neúplné, nesprávné nebo zavádějící informace nebo informace neposkytne ve stanovené lhůtě;
 - b) během inspekci podle článku 14 předloží požadované účetní knihy nebo jiné záznamy týkající se podniku v neúplné podobě;
 - c) v odpovědi na otázku podle čl. 14 odst. 2 písm. c):
 - i) uvede nesprávnou nebo zavádějící odpověď;

- ii) neopraví ve lhůtě stanovené Komisí nesprávnou, neúplnou nebo zavádějící odpověď poskytnutou některým zaměstnancem; nebo
 - iii) neposkytne či odmítne poskytnout úplnou odpověď ohledně skutečností týkajících se předmětu a účelu inspekce nařízené rozhodnutím přijatým podle čl. 14 odst. 3;
 - d) odmítne se podrobit inspekcím nařízeným podle článku 14 nebo poruší pečeti umístěné v souladu s čl. 14 odst. 2 písm. d); nebo
 - e) nesplní podmínky přístupu ke spisu nebo podmínky zveřejňování uložené Komisí podle čl. 42 odst. 4.
- 2. Pokuty uložené podle odstavce 1 nepřesáhnou 1 % z celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků za předchozí účetní období.
 - 3. Penále uložené podle odstavce 1 nepřesáhne 5 % z průměrného denního celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků v předchozím účetním období za každý pracovní den prodlení, jež se počítá ode dne stanoveného v rozhodnutí do okamžiku, kdy podnik nebo sdružení podniků poskytnou úplné a správné informace požadované Komisí, nebo do okamžiku, kdy se podrobí inspekci.
 - 4. Před přijetím jakéhokoli rozhodnutí v souladu s odst. 1 písm. a) stanoví Komise konečnou dvoutýdenní lhůtu, v níž má chybějící informace od dotčeného podniku nebo sdružení podniků obdržet.

5. Pokud podnik nedodrží rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3, rozhodnutí o nařízení předběžných opatření podle článku 12 nebo rozhodnutí s nápravnými opatřeními podle čl. 11 odst. 2, může Komise rozhodnutím uložit:
- a) pokuty nepřesahující 10 % celkového obratu dotčeného podniku za předchozí účetní období; nebo
 - b) penále nepřesahující 5 % průměrného denního celkového obratu dotčeného podniku v předchozím účetním období za každý den nedodržování rozhodnutí, počínaje dnem rozhodnutí Komise o uložení tohoto penále, dokud Komise neshledá, že dotčený podnik rozhodnutí dodržuje;

Komise může tyto pokuty nebo penále uložit rovněž v případě, že podnik nedodržuje rozhodnutí přijaté podle článků 11, 25 nebo 31, které mu ukládá povinnost informovat Komisi o jeho budoucí účasti na spojování podniků nebo na zadávacích řízeních podle článku 8.

6. Při stanovení výše pokuty nebo penále Komise vezme v úvahu povahu, závažnost a délku trvání porušení, s náležitým zohledněním zásad přiměřenosti a vhodnosti.

7. Pokud dotčené podniky nebo sdružení podniků splnily povinnost, k jejímuž vymáhání bylo penále určeno, může Komise definitivní částku penále snížit oproti původnímu rozhodnutí, kterým bylo uloženo.

Článek 18

Zrušení rozhodnutí

1. Komise může zrušit rozhodnutí přijaté podle čl. 11 odst. 2, 3 nebo 4, čl. 25 odst. 3 a čl. 31 odst. 1, 2 nebo 3 a přijmout nový prováděcí akt v podobě rozhodnutí v kterémkoli z následujících případů, pokud:
- a) podnik, kterému bylo určeno původní rozhodnutí, jedná v rozporu se svými závazky nebo s uloženými nápravnými opatřeními;
 - b) původní rozhodnutí bylo založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích;
 - c) závazky nebo nápravná opatření nejsou účinné.

Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

2. Zrušením rozhodnutí a přijetím nového rozhodnutí Komisí podle odstavce 1 není dotčeno rozhodnutí veřejného zadavatele nebo zadavatele o zadání zakázky. Není tím dotčena ani smlouva, která již byla uzavřena na základě takového rozhodnutí o zadání zakázky.

Kapitola 3

Spojování podniků

Článek 19

Narušení vnitřního trhu způsobená zahraničními subvencemi v případě spojování podniků

Při posouzení, zda zahraniční subvence v případě spojování podniků narušuje vnitřní trh ve smyslu článku 4 nebo 5, se uvedené posouzení omezí na dotčené spojení. Při posouzení se zohlední pouze zahraniční subvence poskytnuté v průběhu tří let před uzavřením dohody, oznámením veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytím kontrolního podílu.

Článek 20

Spojování podniků a prahové hodnoty oznamovací povinnosti

1. Pro účely tohoto nařízení spojení vzniká, jestliže se změní kontrola na trvalém základě v důsledku:
 - a) fúze dvou či více původně nezávislých podniků nebo částí podniků;
 - b) nabytí, jednou či více osobami již kontrolujícími nejméně jeden podnik nebo jedním či více podniky, ať již na základě koupě cenných papírů nebo majetku, smlouvy, či jiným způsobem, přímé nebo nepřímé kontroly nad jedním nebo více jinými podniky, ať celými, nebo jejich částmi.

2. Vytvoření společného podniku plnícího na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky je spojením ve smyslu odstavce 1.
3. Pro účely tohoto nařízení se „spojení, které je nutno oznámit“ považuje za vzniklé, jestliže v tomto spojení:
 - a) alespoň jeden z podniků účastnících se fúze, nabývaný podnik nebo společný podnik je usazen v Unii a v Unii dosahuje celkového obrátu nejméně 500 milionů EUR; a
 - b) během tří let před uzavřením dohody, oznámením veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytím kontrolního podílu byly poskytnuty kombinované souhrnné finanční příspěvky od třetích zemí ve výši přesahující 50 milionů EUR těmto podnikům:
 - (i) v případě nabytí nabyvateli nebo nabyvatelům a nabývanému podniku;
 - (ii) v případě fúzí podnikům účastnícím se spojení;
 - iii) v případě společného podniku podnikům tvořícím společný podnik a společnému podniku.

4. Spojení nevzniká, jestliže:

- a) úvěrové instituce nebo jiné finanční instituce nebo pojišťovny, jejichž obvyklá činnost zahrnuje transakce a obchodování s cennými papíry na vlastní nebo cizí účet, jsou dočasnými držiteli cenných papírů, které získaly v určitém podniku za účelem jejich dalšího prodeje, pokud na základě těchto cenných papírů nevykonávají hlasovací práva z nich plynoucí, aby určovaly soutěžní jednání daného podniku, nebo pokud tato hlasovací práva vykonávají pouze za účelem přípravy prodeje celého podniku nebo jeho části, či jeho majetku, nebo prodeje těchto cenných papírů s tím, že všechny tyto prodeje se uskuteční do jednoho roku ode dne, kdy tyto cenné papíry byly získány;
- b) kontrolu získá osoba určená na základě právních předpisů členského státu týkajících se zrušení podniku, konkurzu, platební neschopnosti, zastavení plateb, vyrovnání nebo obdobných řízení;

- c) úkony uvedené v odst. 1 písm. b) provádějí finanční holdingové podniky ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU¹, za předpokladu, že hlasovací práva spojená s daným holdingem jsou vykonávána, zejména pokud jde o jmenování řídících a dozorčích orgánů podniků, v nichž mají účast, pouze za účelem zachování plné hodnoty těchto investic, a nikoliv proto, aby bylo přímo či nepřímo ovlivňováno soutěžní jednání těchto podniků.

Lhůta jednoho roku uvedená v prvním pododstavci písm. a) může být Komisí na žádost prodloužena v případech, kdy instituce nebo dotčené pojišťovny mohou prokázat, že ve stanovené lhůtě nebylo možné prodej rozumně uskutečnit.

5. Kontrola se skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které jednotlivě nebo společně a s ohledem na dané skutečnosti nebo právní předpisy poskytují možnost uplatnění rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména na základě:

- a) vlastnického práva nebo práva užívání všech aktiv podniku nebo jejich části;
- b) práv nebo smluv, které poskytují rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

6. Kontrolu získávají osoby nebo podniky, které:
- a) jsou na základě dotčených smluv držiteli práv nebo nároků, nebo
 - b) i když nejsou na základě takových smluv držiteli práv nebo nároků, mají oprávnění k vykonávání práv, jež z nich vyplývají.

Článek 21

Předběžné oznámení o spojení podniků

1. Spojení, která je nutno oznámit, se oznamují Komisi před jejich uskutečněním a po uzavření dohody, oznámení veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytí kontrolního podílu.
2. Dotčené podniky mohou rovněž oznámit navržené spojení, jestliže prokážou Komisi záměr v dobré víře uzavřít dohodu, nebo v případě veřejné nabídky na koupi akcií, jestliže veřejně oznámily záměr učinit takovou nabídku, za podmínky, že zamýšlená dohoda či nabídka by vedly ke spojení, které je nutno oznámit podle odstavce 1.
3. Spojení, které sestává z fúze ve smyslu čl. 20 odst. 1 písm. a) nebo ze získání společné kontroly ve smyslu čl. 20 odst. 1 písm. b), oznámí společně účastníci fúze nebo případně strany, které získávají společnou kontrolu. Ve všech ostatních případech oznámení učiní osoba nebo podnik získávající kontrolu nad jedním nebo více podniky nebo nad jejich částmi.

4. Pokud dotčený podnik nesplní svou oznamovací povinnost, Komise může přezkoumat spojení podléhající této povinnosti v souladu s tímto nařízením tím, že si oznámení o tomto spojení vyžádá. V takovém případě není Komise vázána lhůtami uvedenými v čl. 24 odst. 1 a 4.
5. Komise může požádat o předběžné oznámení jakéhokoli spojení, jež není spojením, které je nutno oznámit, ve smyslu článku 20, kdykoli před jeho uskutečněním, pokud má podezření, že dotčeným podnikům mohly být v průběhu tří let před provedením tohoto spojení poskytnuty zahraniční subvence. Toto spojení se pro účely tohoto nařízení považuje za spojení, které je nutno oznámit.

Článek 22

Výpočet obratu

1. Celkový obrat se skládá z částek nabytých dotčenými podniky v předchozím účetním období z prodeje výrobků a poskytování služeb spadajících do rámce běžných činností těchto podniků, po odečtení rabatu a daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s obratem. Celkový obrat daného podniku nezahrnuje prodej výrobků nebo poskytování služeb mezi podniky uvedenými v odstavci 4.

Obrat v rámci Unie zahrnuje prodané výrobky a poskytnuté služby podnikům nebo spotřebitelům v Unii.

2. Pokud spojení sestává z nabytí částí jednoho nebo více podniků, bez ohledu na to, zda mají právní subjektivitu, či nikoli, bere se v úvahu odchylně od odstavce 1, pokud jde o prodávajícího nebo prodávající, pouze obrat související s částmi, které jsou předmětem spojení.

Avšak dvě nebo více transakcí ve smyslu prvního pododstavce tohoto odstavce, k nimž dojde během dvou let mezi stejnými osobami nebo podniky, se považují za jedno a totéž spojení, jež vzniklo v den, kdy došlo k poslední transakci.

3. Místo obratu se použije:
- a) pro úvěrové instituce a ostatní finanční instituce součet následujících příjmových položek, jak jsou definovány směrnicí Rady 86/635/EHS¹, po případném odečtení daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s těmito položkami:
 - i) příjem z úroků a obdobný příjem;

¹ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

- ii) příjem z cenných papírů:
 - příjem z akcií a jiných cenných papírů s variabilním výnosem,
 - příjem z majetkových účastí,
 - příjem z akcií v přidružených podnicích;
 - iii) výnosy z poplatků a provizí;
 - iv) čistý zisk z finančních operací;
 - v) ostatní provozní výnosy;
- b) pro pojišťovny hodnota hrubého předepsaného pojistného, které zahrnuje veškeré přijaté a očekávané platby vztahující se k pojistným smlouvám uzavřeným těmito pojišťovnami nebo na jejich účet, včetně vyplaceného zajišťovacího pojistného, a po odpočtu daní a jim podobných příspěvků nebo poplatků předepsaných odkazem na jednotlivé platby pojistného nebo celkovou částku pojistného.

Pro účely písmene a) zahrnuje obrat v Unii pro úvěrové instituce nebo finanční instituce ty příjmové položky, které jsou v uvedeném písmeni definovány a které obdržely pobočka nebo jiná organizační složka této instituce usazené v Unii.

Pro účely písmene b) tvoří v případě pojišťoven obrat v Unii hrubé pojistné obdržené od unijních rezidentů.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, celkový obrat dotčeného podniku se vypočítá jako součet příslušných obrátů:
- a) dotčeného podniku;
 - b) těch podniků, ve kterých dotčený podnik, přímo či nepřímo:
 - i) vlastní více než polovinu základního kapitálu nebo obchodních aktiv;
 - ii) má pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv,
 - iii) má pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících takové podniky; nebo
 - iv) má pravomoc řídit záležitosti těchto podniků;
 - c) podniků, které mají v dotčeném podniku jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b);
 - d) podniků, ve kterých má podnik uvedený v písmeni c) jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b);
 - e) podniků, ve kterých dva nebo více podniků uvedených v písmenech a) až d) mají společně jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b).

5. V případě, kdy dotčené podniky mají společně práva či pravomoci uvedené v odst. 4 písm. b), se při výpočtu celkového obratu dotčených podniků:
- a) zohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků a poskytování služeb mezi tímto společným podnikem a jakýmkoli třetím podnikem a tento obrat se rovným dílem rozdělí mezi dotčené podniky;
 - b) nezohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků nebo poskytování služeb mezi tímto společným podnikem a každým z dotčených podniků nebo jakýmkoli jiným podnikem spojeným s některým z nich ve smyslu odst. 4 písm. b) až e).

Článek 23

Celkový finanční příspěvek

Celkový finanční příspěvek dotčenému podniku se vypočítá sečtením příslušných finančních příspěvků poskytnutých třetími zeměmi všem podnikům uvedeným v čl. 22 odst. 2 a čl. 22 odst. 4 písm. a) až e).

Článek 24
Pozastavení spojování a lhůty

1. Spojení, které je nutno oznámit, nesmí být uskutečněno dříve, než je oznámeno.

Kromě toho platí, že:

- a) pokud Komise obdrží úplné oznámení, spojení nesmí být uskutečněno po dobu 25 pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení.
- b) pokud Komise nejpozději do 25 pracovních dnů od obdržení úplného oznámení zahájí hloubkové šetření, spojení nesmí být uskutečněno po dobu 90 pracovních dnů od zahájení hloubkového šetření. Pokud dotčené podniky nabídnou závazky podle článku 7 s cílem napravit narušení vnitřního trhu, tato lhůta se prodlouží o 15 pracovních dnů;
- c) pokud Komise přijala rozhodnutí podle čl. 25 odst. 3 písm. a) nebo b), spojení se může následně uskutečnit.

Lhůta uvedená v písmenech a) a b) začíná pracovním dnem následujícím po dni obdržení úplného oznámení nebo přijetí příslušného rozhodnutí Komise.

2. Odstavec 1 nebrání uskutečnění veřejné nabídky na koupi akcií nebo sledu operací s cennými papíry, včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů přijatých k obchodování na trhu, jakým je burza cenných papírů, v jejichž důsledku je od rozdílných prodávajících získána kontrola, pokud:
- a) je spojení neprodleně oznámeno Komisi podle článku 21; a
 - b) nabyvatel nevykonává hlasovací práva spojená s těmito cennými papíry nebo tak činí pouze s cílem zachovat plnou hodnotu svých investic na základě výjimky udělené Komisí podle odstavce 3 tohoto článku.
3. Komise může na základě žádosti udělit výjimku z povinností uložených v odstavci 1 nebo 2. V žádosti o udělení výjimky se uvedou příslušné důvody. Při rozhodování o žádosti vezme Komise v úvahu zejména účinky odkladu uskutečňování spojení na jeden nebo více podniků dotčených spojením nebo na třetí stranu a riziko narušení vnitřního trhu, které spojení představuje. Tato výjimka může být udělena s výhradou určitých podmínek a povinností, aby bylo zajištěno, že nedojde k narušení vnitřního trhu. O výjimku lze požádat a lze ji udělit kdykoli, před oznámením nebo po provedení transakce.
4. Lhůty stanovené v odst. 1 písm. b) třetím pododstavci tohoto článku se prodlouží, pokud o to dotčené podniky požádají nejpozději patnáct pracovních dnů po zahájení hloubkového šetření podle článku 10. Dotčené podniky mohou podat pouze jednu takovou žádost.

Lhůty stanovené v odst. 1 písm. b) tohoto článku může Komise prodloužit kdykoli po zahájení hloubkového šetření se souhlasem dotčených podniků.

Celkové trvání jakéhokoli prodloužení či jakýchkoli prodloužení učiněných na základě tohoto odstavce nepřekročí 20 pracovních dnů.

5. Komise může výjimečně pozastavit lhůty stanovené v odstavci 1, pokud podniky neposkytly úplné informace, o které požádala podle článku 13, nebo se odmítly podrobit inspekci nařízené rozhodnutím podle článku 14.
6. Komise může přijmout rozhodnutí podle čl. 25 odst. 3, aniž by byla vázána lhůtami uvedenými v odstavcích 1 a 4 tohoto článku, pokud:
 - a) zjistí, že spojení bylo uskutečněno v rozporu se závazky připojenými k rozhodnutí přijatému podle čl. 25 odst. 3 písm. a); nebo
 - b) rozhodnutí bylo zrušeno podle čl. 25 odst. 1.
7. Jakákoli transakce provedená v rozporu s odstavcem 1 se považuje za platnou teprve po přijetí rozhodnutí podle čl. 25 odst. 3.

8. Tento článek nemá žádný vliv na platnost transakcí s cennými papíry, včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů přijatých k obchodování na trhu, jakým je burza cenných papírů, ledaže by kupující a prodávající věděli nebo měli vědět, že daná transakce byla uskutečněna v rozporu s odstavcem 1.

Článek 25

Procesní pravidla platná pro předběžný přezkum a hloubkové šetření oznámených spojení

1. Na oznámená spojení se uplatní článek 10, čl. 11 odst. 1, 3 a 4 a články 12 až 16 a 18.
2. Komise může zahájit hloubkové šetření podle čl. 10 odst. 3 nejpozději 25 pracovních dnů po obdržení úplného oznámení.
3. Po provedení hloubkového šetření Komise přijme prováděcí akt v podobě některého z následujících rozhodnutí:
 - a) rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3;
 - b) rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 11 odst. 4; nebo
 - c) rozhodnutí o zákazu spojení, pokud Komise zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh podle článků 4 až 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

4. Rozhodnutí podle odstavce 3 se přijímají do 90 pracovních dnů po zahájení hloubkového šetření, případně s prodloužením podle čl. 24 odst. 1 písm. b) a odst. 4 a 5. Pokud Komise ve stanovené lhůtě nepřijme rozhodnutí, mohou dotčené podniky spojení uskutečnit.
5. V každé žádosti o informace určené podniku Komise upřesní, zda budou lhůty pozastaveny podle čl. 24 odst. 5 v případě, že podnik neposkytne úplné informace ve stanovené lhůtě.
6. Pokud Komise zjistí, že spojení, které je nutno oznámit podle čl. 21 odst. 1, nebo které bylo oznámeno na žádost Komise podle čl. 21 odst. 5, již bylo uskutečněno a že zahraniční subvence v rámci tohoto spojení narušují vnitřní trh podle článků 4, 5 a 6, může přijmout jedno z následujících opatření:
 - a) požadovat, aby dotčené podniky spojení zrušily, zejména prostřednictvím zrušení fúze, nebo požadovat odprodej všech nabytých akcií nebo majetku tak, aby byl obnoven stav před uskutečněním spojení, nebo pokud takové obnovení stavu nelze prostřednictvím zrušení spojení dosáhnout, nařídít jakákoli jiná opatření, která jsou přiměřená pro dosažení takového obnovení v co největší možné míře;

- b) nařídít jakékoli jiné přiměřené opatření s cílem zajistit, aby dotčené podniky zrušily spojení nebo přijaly jiná opatření za účelem obnovy stavu před uskutečněním spojení, jak je to vyžadováno v jejím rozhodnutí.

Komise může uložit opatření uvedená v písmenech a) a b) tohoto odstavce buď rozhodnutím podle odst. 3 písm. c) tohoto článku nebo samostatným rozhodnutím.

Komise může přijmout prostřednictvím prováděcího aktu v podobě rozhodnutí jakákoli opatření uvedená v písmenech a) nebo b) tohoto odstavce, pokud zjistí, že spojení bylo uskutečněno v rozporu s rozhodnutím přijatým podle odst. 3 písm. a) tohoto článku, ve kterém bylo konstatováno, že při neexistenci závazků by spojení splňovalo kritérium stanovené v odst. 3 písm. c) tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem uvedeným v čl. 48 odst. 2.

- 7. Komise může rovněž přijmout prováděcí akt v podobě rozhodnutí, kterým se nařizují předběžná opatření podle článku 12, pokud:

- a) se spojení uskutečnilo v rozporu s článkem 21;
- b) se spojení uskutečnilo v rozporu s rozhodnutím se závazky podle odst. 3 písm. a) tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

Článek 26

Pokuty a penále uplatňované pro spojování podniků

1. Komise může ukládat pokuty nebo penále podle článku 17.
2. Komise může rozhodnutím rovněž uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 1 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud uvedené podniky úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou v oznámení podle článku 21 nebo v jeho doplnění nesprávné nebo zavádějící informace.
3. Komise může rozhodnutím rovněž uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 10 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud podniky úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) neoznámí spojení, které je nutno oznámit, v souladu s článkem 21 před jeho uskutečněním, pokud k tomu nejsou výslovně oprávněny podle článku 24;
 - b) uskuteční oznámené spojení v rozporu s článkem 24;
 - c) uskuteční oznámené spojení, které je zakázáno v souladu s čl. 25 odst. 3 písm. c);
 - d) obešly nebo se pokusily obejít oznamovací požadavky podle čl. 39 odst. 1.

Kapitola 4

Zadávací řízení

Článek 27

Zahraniční subvence narušující vnitřní trh v souvislosti se zadávacími řízeními

Zahraničními subvencemi, které způsobují narušení zadávacího řízení nebo u kterých hrozí, že ho způsobí, se rozumí zahraniční subvence, jež umožňují hospodářskému subjektu podat nabídku týkající se stavebních prací, dodávek nebo služeb, která je nepřiměřeně výhodná. Posouzení podle článku 4 týkající se toho, zda dochází k narušení vnitřního trhu a zda se ve vztahu k dotčeným stavebním pracím, dodávkám nebo službám jedná o nepřiměřeně výhodnou nabídku, se omezuje na dané zadávací řízení. Při posuzování se berou v úvahu pouze zahraniční subvence poskytnuté v průběhu tří let před oznámením.

Článek 28

Prahové hodnoty oznamovací povinnosti v zadávacích řízeních

1. Pro účely tohoto nařízení se má za to, že zahraniční finanční příspěvek v zadávacím řízení, který je nutno oznámit, vznikl, pokud:
 - a) odhadovaná hodnota zakázky nebo rámcové dohody bez DPH, vypočtená v souladu s ustanoveními podle článku 8 směrnice 2014/23/EU, článku 5 směrnice 2014/24/EU a článku 16 směrnice 2014/25/EU, nebo jednotlivé zakázky v rámci dynamického nákupního systému je rovna nebo vyšší než 250 milionů EUR a
 - b) hospodářskému subjektu, včetně jeho dceřiných společností bez obchodní samostatnosti, jeho holdingových společností a případně včetně jeho hlavních subdodavatelů a dodavatelů účastnících se stejné nabídky v zadávacím řízení byly v průběhu tří let před oznámením nebo případně aktualizovaným oznámením poskytnuty souhrnné finanční příspěvky, které jsou rovny nebo vyšší než 4 miliony EUR za třetí zemi.

2. Pokud se veřejný zadavatel nebo zadavatel rozhodne rozdělit zakázku na části, považuje se zahraniční finanční příspěvek v zadávacím řízení, který je nutno oznámit, za vzniklý, pokud odhadovaná hodnota zakázky bez DPH překročí prahovou hodnotu stanovenou v odst. 1 písm. a) a hodnota příslušné části nebo souhrnná hodnota všech částí, o něž uchazeč žádá, je rovna nebo vyšší než 125 milionů EUR a zahraniční finanční příspěvek se rovná prahové hodnotě stanovené v odst. 1 písm. b) nebo je vyšší.
3. Tato kapitola se nevztahuje na zadávání zakázek spadající do oblasti působnosti směrnice 2009/81/ES.
4. Na postupy pro zadávání zakázek stanovené čl. 32 odst. 2 písm. c) směrnice 2014/24/EU a čl. 50 písm. d) směrnice 2014/25/EU se vztahují ustanovení kapitoly 2 tohoto nařízení a tyto postupy jsou vyloučeny z uplatňování kapitoly 4 tohoto nařízení.

5. Odchylně od čl. 29 odst. 1 platí, že pokud stavební práce, dodávky nebo služby mohou být poskytnuty pouze konkrétním hospodářským subjektem, v souladu s čl. 31 odst. 4 směrnice 2014/23/EU, čl. 32 odst. 2 písm. b) směrnice 2014/24/EU a s čl. 50 písm. c) směrnice 2014/25/EU, a odhadovaná hodnota zakázky je rovna nebo vyšší než hodnota uvedená v odst. 1 písm. a) tohoto článku, hospodářské subjekty podávající nabídku nebo žádost o účast informují Komisi o všech zahraničních finančních příspěvcích, je-li splněna podmínka stanovená v odst. 1 písm. b) tohoto článku. Aniž je dotčena možnost zahájit přezkum podle kapitoly 2 tohoto nařízení, předložení těchto informací se nepovažuje za oznámení a není předmětem šetření podle této kapitoly.
6. Veřejný zadavatel nebo zadavatel uvede v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo, je-li vedeno řízení bez předchozího uveřejnění oznámení, v zadávací dokumentaci, že se na hospodářské subjekty vztahuje oznamovací povinnost stanovená v článku 29. Pokud toto prohlášení není učiněno, není tím dotčeno použití tohoto nařízení na zakázky spadající do jeho oblasti působnosti.

Článek 29

Předběžné oznámení nebo prohlášení o zahraničních finančních příspěvcích v souvislosti se zadávacími řízeními

1. Jsou-li splněny podmínky pro oznámení finančních příspěvků podle čl. 28 odst. 1 a 2, hospodářské subjekty účastníci se zadávacího řízení oznámí veřejnému zadavateli nebo zadavateli veškeré zahraniční finanční příspěvky ve smyslu čl. 28 odst. 1 písm. b). Ve všech ostatních případech předloží hospodářské subjekty prohlášení, v němž uvedou seznam všech obdržených zahraničních finančních příspěvků a potvrdí, že obdržené zahraniční finanční příspěvky nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 28 odst. 1 písm. b). Při otevřeném řízení se oznámení nebo prohlášení předkládá pouze jednou, a to současně s nabídkou. Při „vícefázovém řízení“ se oznámení nebo prohlášení předkládá dvakrát, a to nejprve s žádostí o účast, a poté jako aktualizované oznámení nebo aktualizované prohlášení současně s předkládanou nabídkou nebo konečnou nabídkou.
2. Jakmile je oznámení nebo prohlášení předloženo, veřejný zadavatel nebo zadavatel toto oznámení nebo prohlášení předá neprodleně Komisi.

3. Pokud oznámení nebo prohlášení není k žádosti o účast nebo k nabídce připojeno, veřejný zadavatel nebo zadavatel může dotčené hospodářské subjekty požádat o předložení příslušných dokumentů do 10 pracovních dnů. Nabídky nebo žádosti o účast podané hospodářskými subjekty, jež podléhají povinnostem stanoveným v tomto článku a k nimž není přiloženo oznámení nebo prohlášení podle odstavce 1 navzdory žádosti veřejného zadavatele nebo zadavatele podle tohoto odstavce, veřejný zadavatel nebo zadavatel prohlásí za nesprávné a odmítne je. Veřejný zadavatel nebo zadavatel informuje o tomto odmítnutí Komisi.
4. Komise přezkoumá obsah obdrženého oznámení bez zbytečného odkladu. Pokud Komise zjistí, že oznámení je neúplné, informuje o svých zjištěních veřejného zadavatele nebo zadavatele a dotčený hospodářský subjekt, který Komise požádá, aby obsah oznámení doplnil do 10 pracovních dnů. Je-li oznámení připojené k nabídce nebo žádosti o účast navzdory žádosti Komise podle tohoto odstavce nadále neúplné, přijme Komise rozhodnutí, v němž danou nabídku nebo žádost o účast prohlásí za nesprávnou. V tomto rozhodnutí Komise rovněž požádá veřejného zadavatele nebo zadavatele, aby přijal rozhodnutí o odmítnutí takové nesprávné nabídky nebo žádosti o účast.

5. Povinnost oznamovat zahraniční finanční příspěvky podle tohoto článku se vztahuje na hospodářské subjekty, skupiny hospodářských subjektů uvedené v čl. 26 odst. 2 směrnice 2014/23/EU, čl. 19 odst. 2 směrnice 2014/24/EU a čl. 37 odst. 2 směrnice 2014/25/EU, jakož i na hlavní subdodavatele a hlavní dodavatele, známé v době podání úplného oznámení nebo prohlášení nebo úplného aktualizovaného oznámení nebo aktualizovaného prohlášení. Subdodavatel nebo dodavatel se pro účely tohoto nařízení považuje za hlavního, pokud jeho účast zajišťuje klíčové prvky plnění zakázky, a v každém případě, pokud ekonomický podíl jeho příspěvku přesahuje 20 % hodnoty podané nabídky.
6. Jménem skupin hospodářských subjektů, hlavních subdodavatelů a hlavních dodavatelů zajistí předložení oznámení nebo prohlášení hlavní dodavatel ve smyslu směrnic 2014/24/EU a 2014/25/EU nebo hlavní koncesionář ve smyslu směrnice 2014/23/EU. Pro účely článku 33 odpovídá hlavní dodavatel nebo hlavní koncesionář pouze za pravdivost údajů souvisejících s vlastními zahraničními finančními příspěvky.

7. Má-li veřejný zadavatel nebo zadavatel při posuzování nabídek podezření na existenci zahraničních subvencí, přestože bylo předloženo prohlášení, bezodkladně o takovém podezření informuje Komisi. Aniž je dotčena pravomoc veřejných zadavatelů nebo zadavatelů posoudit, zda nabídka není mimořádně nízká, stanovená ve směrnici 2014/24/EU a 2014/25/EU, veřejný zadavatel nebo zadavatel neprovádí posouzení toho, zda nabídka není mimořádně nízká, pokud by toto posouzení bylo zahájeno pouze na základě podezření nasvědčujících možné existenci zahraničních subvencí. Pokud Komise dospěje k závěru, že neexistuje nepřiměřeně výhodná nabídka ve smyslu tohoto nařízení, informuje o tom příslušného veřejného zadavatele nebo zadavatele. Informace o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh mohou Komisi poskytnout i další fyzické nebo právnické osoby, které mohou Komisi sdělit rovněž jakákoli podezření na možné učinění nepravdivého prohlášení.

8. Aniž je dotčena možnost Komise zahájit řízení z moci úřední, má-li Komise podezření, že hospodářský subjekt mohl v průběhu tří let před podáním nabídky nebo žádosti o účast v zadávacím řízení využívat zahraniční subvence, může před zadáním zakázky požádat o oznámení zahraničních finančních příspěvků poskytnutých třetími zeměmi tomuto hospodářskému subjektu v jakémkoli zadávacím řízení, které nepodléhá oznamovací povinnosti podle čl. 28 odst. 1 nebo které spadá do oblasti působnosti čl. 30 odst. 4. Pokud Komise požádala o oznámení takového finančního příspěvku, považuje se tento finanční příspěvek v rámci zadávacího řízení za zahraniční finanční příspěvek podléhající oznamovací povinnosti a podléhá ustanovením kapitoly 4.

Článek 30

Procesní pravidla platná pro předběžný přezkum a hloubkové šetření oznámených finančních příspěvků v zadávacích řízeních

1. Na oznámené finanční příspěvky v zadávacích řízeních se uplatní článek 10, čl. 11 odst. 1, 3 a 4 a články 13, 14, 15, 16, 18 a 23.

2. Komise provede předběžný přezkum nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení úplného oznámení. V řádně odůvodněných případech může Komise tuto lhůtu jednou prodloužit o 10 pracovních dnů.
3. Komise rozhodne, zda ve lhůtě pro dokončení předběžného přezkumu zahájí hloubkové šetření, a neprodleně informuje dotčený hospodářský subjekt a veřejného zadavatele nebo zadavatele.
4. Pokud Komise uzavřela předběžný přezkum, aniž by přijala rozhodnutí, a obdrží nové informace, které ji vedou k podezření, že bylo předložené oznámení nebo prohlášení neúplné, nebo pokud nebylo toto oznámení nebo prohlášení předáno Komisi, může Komise požádat o dodatečné informace v souladu s čl. 29 odst. 4. Komise může na základě těchto nových informací znovu zahájit předběžný přezkum. Pokud je předběžný přezkum podle této kapitoly zahájen a aniž je dotčena možnost zahájit předběžný přezkum podle kapitoly 2, je-li to nutné, rozhodným okamžikem pro určení doby trvání předběžného přezkumu je obdržení nového oznámení nebo prohlášení Komisí.
5. Komise může přijmout rozhodnutí o ukončení hloubkového šetření nejpozději do 110 pracovních dnů od obdržení úplného oznámení. V řádně odůvodněných výjimečných případech, včetně šetření uvedených v odstavci 6 nebo případů uvedených v čl. 16 odst. 1 písm. a) a b), může být tato lhůta po konzultaci s veřejným zadavatelem nebo zadavatelem jednou prodloužena o 20 pracovních dnů.

6. Odchylně od odstavce 2 platí, že pokud je zadávací řízení vícefázové, Komise posoudí úplné oznámení předložené spolu s žádostí o účast do 20 pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení, aniž by ukončila předběžný přezkum nebo přijala rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření. Po uplynutí lhůty 20 pracovních dnů se předběžný přezkum pozastaví až do předložení konečné nabídky nebo nabídky v případě užšího řízení. Jakmile je nabídka nebo konečná nabídka obsahující úplné aktualizované oznámení předložena, předběžný přezkum se obnoví a Komise má 20 pracovních dnů na to, aby jej dokončila při zohlednění všech dodatečných informací. Komise přijme rozhodnutí o ukončení jakéhokoli následného hloubkového šetření do 90 pracovních dnů od předložení úplného aktualizovaného oznámení.

Článek 31

Rozhodnutí Komise

1. Pokud Komise po provedení hloubkového šetření zjistí, že hospodářský subjekt využívá zahraniční subvenci narušující vnitřní trh podle článků 4, 5 a 6, a pokud dotčený hospodářský subjekt nabídne závazky, které narušení vnitřního trhu plně a účinně napravují, přijme prováděcí akt v podobě rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3. Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.

2. Pokud dotčený hospodářský subjekt nenabídne závazky nebo pokud má Komise za to, že závazky uvedené v odstavci 1 nejsou vhodné ani dostatečné k tomu, aby plně a účinně napravily narušení, přijme prováděcí akt v podobě rozhodnutí zakazujícího zadání zakázky dotčenému hospodářskému subjektu (dále jen „rozhodnutí zakazující zadání zakázky“). Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2. Veřejný zadavatel nebo zadavatel danou nabídku na základě uvedeného rozhodnutí odmítne.
3. Pokud Komise po provedení hloubkového šetření nezjistí, že by hospodářský subjekt využíval zahraniční subvenci narušující vnitřní trh, přijme prováděcí akt v podobě rozhodnutí podle čl. 11 odst. 4. Tento prováděcí akt se přijme poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.
4. Posouzení podle článku 6 nesmí vést ke změně nabídky nebo konečné nabídky předložených hospodářským subjektem, jež je neslučitelná s právem Unie.

Článek 32

Hodnocení v zadávacích řízeních, která zahrnují oznámení a pozastavení zadání zakázky

1. Během předběžného přezkumu a hloubkového šetření mohou pokračovat všechny procesní kroky v rámci zadávacího řízení, s výjimkou zadání zakázky.

2. Pokud se Komise rozhodne zahájit hloubkové šetření podle čl. 30 odst. 3, zakázka se hospodářskému subjektu, který předkládá oznámení podle článku 29, nezadá, dokud Komise nepřijme rozhodnutí podle čl. 31 odst. 3 nebo neuplynou lhůty stanovené v čl. 30 odst. 5 nebo 6. Pokud Komise nepřijme rozhodnutí v příslušné lhůtě, může být zakázka zadána jakémukoli hospodářskému subjektu, včetně hospodářského subjektu, který předkládá oznámení.
3. Pokud veřejný zadavatel nebo zadavatel zjistí, že ekonomicky nejvýhodnější nabídka byla předložena hospodářským subjektem, který předložil prohlášení ve smyslu článku 29, a pokud Komise nezahájila přezkum v souladu s čl. 29 odst. 8 a čl. 30 odst. 3 nebo čl. 30 odst. 4, zakázka může být zadána hospodářskému subjektu, který předkládá takovou nabídku, dříve, než Komise přijme některé z rozhodnutí podle článku 31, nebo než uplynou lhůty stanovené v čl. 30 odst. 2, 5 nebo 6, nebo než Komise přijme kterékoli z rozhodnutí podle článku 31 týkající se jiných nabídek, které jsou předmětem šetření.
4. Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 31 odst. 2 týkající se nabídky, kterou veřejný zadavatel nebo zadavatel shledal jako ekonomicky nejvýhodnější, může být zakázka zadána hospodářskému subjektu, na který se nevztahuje rozhodnutí podle čl. 31 odst. 2 a jenž předložil druhou nejlepší nabídku.
5. Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 31 odst. 1 nebo 3, může být zakázka zadána kterémukoli hospodářskému subjektu, který předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku, včetně hospodářského subjektu, který předložil oznámení podle článku 29.

6. Veřejný zadavatel nebo zadavatel musí bez zbytečného odkladu informovat Komisi o každém rozhodnutí, které se týká zrušení zadávacího řízení, odmítnutí nabídky nebo žádosti o účast dotčeného hospodářského subjektu, předložení nové nabídky dotčeným hospodářským subjektem nebo zadání zakázky.
7. Zásady, jimiž se řídí postupy zadávání zakázek, včetně zásady proporcionality, nediskriminace, rovného zacházení, transparentnosti a hospodářské soutěže, jsou dodržovány ve vztahu ke všem hospodářským subjektům zapojeným do zadávacího řízení. Šetření zahraničních subvencí podle tohoto nařízení nevede k tomu, že by veřejný zadavatel nebo zadavatel s dotčenými hospodářskými subjekty jednal způsobem, který je s těmito zásadami v rozporu. V souladu se směrnicemi 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU a s dalšími právními předpisy Unie se na hospodářské subjekty vztahují environmentální, sociální a pracovněprávní požadavky.
8. Lhůty uvedené v této kapitole začínají běžet pracovním dnem následujícím po dni obdržení oznámení nebo přijetí příslušného rozhodnutí Komise.

Článek 33

Pokuty a penále, jež se použijí v případě finančních příspěvků v souvislosti se zadávacími řízeními

1. Komise může ukládat pokuty nebo penále podle článku 17.

2. Komise může rovněž rozhodnutím uložit dotčeným hospodářským subjektům pokuty nepřesahující 1 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud tyto hospodářské subjekty úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou v oznámení nebo prohlášení podle článku 29 nebo v jejich doplnění nesprávné nebo zavádějící informace.
3. Komise může rozhodnutím uložit dotčeným hospodářským subjektům pokuty nepřesahující 10 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud tyto hospodářské subjekty úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) neoznámí zahraniční finanční příspěvky podle článku 29 v průběhu zadávacího řízení;
 - b) obejdou nebo se pokusí obejít oznamovací požadavky, jak je uvedeno v čl. 39 odst. 1.

Kapitola 5

Společná procesní ustanovení

Článek 34

Vztah mezi řízeními

1. Finanční příspěvek oznámený v souvislosti se spojením podniků podle článku 21 nebo v rámci zadávacího řízení podle článku 29 může být relevantní pro toto nařízení a může být podle tohoto nařízení posuzován v souvislosti s jinou hospodářskou činností.
2. Finanční příspěvek posuzovaný v souvislosti se řízením z moci úřední, jenž se týká konkrétní hospodářské činnosti podle článku 10 nebo článku 11, může být relevantní pro toto nařízení a může být podle tohoto nařízení posuzován v souvislosti s jinou hospodářskou činností.

Článek 35

Sdělování informací

1. Pokud má členský stát za to, že existuje zahraniční subvence a že taková subvence může narušit vnitřní trh, předá tuto informaci Komisi. Komise může na základě této informace rozhodnout o zahájení předběžného přezkumu podle článku 10 nebo požádat o oznámení podle čl. 21 odst. 5 nebo čl. 29 odst. 8.

2. Fyzická nebo právnická osoba či sdružení mohou Komisi poskytnout jakoukoli informaci o zahraničních subvencích, které mohou narušit vnitřní trh, jimiž disponují. Komise může na základě této informace rozhodnout o zahájení předběžného přezkumu podle článku 10 nebo požádat o oznámení podle čl. 21 odst. 5 nebo čl. 29 odst. 8.
3. Komise zpřístupní členským státům a dotčeným veřejným zadavatelům nebo zadavatelům prostřednictvím určené elektronické databáze nedůvěrná znění všech rozhodnutí přijatých podle tohoto nařízení.

Článek 36

Šetření trhu

1. Pokud na základě informací dostupných Komisi vznikne důvodné podezření, že zahraniční subvence v určitém odvětví, pro určitý druh hospodářské činnosti nebo na základě určitého subvenčního nástroje mohou narušovat vnitřní trh, může Komise provést šetření trhu týkající se daného odvětví, daného druhu hospodářské činnosti nebo použití dotčeného subvenčního nástroje. V průběhu uvedeného šetření trhu si může Komise vyžádat od dotčených podniků nebo sdružení podniků potřebné informace a může provádět nezbytné inspekce. Informace si Komise může vyžádat také od dotčených členských států nebo dotčené třetí země.
2. Komise zveřejní v příslušných případech zprávu o výsledcích svého šetření trhu týkajícího se určitých odvětví, určitých druhů hospodářské činnosti nebo určitých subvenčních nástrojů a požádá o připomínky.

3. Informace získané z takových šetření trhu může Komise použít v rámci postupů podle tohoto nařízení.
4. Pro šetření trhu se použijí články 13, 14, 15 a 17.

Článek 37

Dialog s třetími zeměmi

1. Pokud má Komise na základě šetření trhu podle článku 36 podezření na existenci opakovaných zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh nebo pokud několik donucovacích opatření podle tohoto nařízení identifikovalo zahraniční subvence narušující vnitřní trh poskytované stejnou třetí zemí, může Komise zahájit s dotčenou třetí zemí dialog s cílem prozkoumat možnosti, jak dosáhnout ukončení nebo změny takových subvencí s cílem odstranit jejich rušivé účinky na vnitřním trhu. Komise informuje Evropský parlament a Radu o veškerém relevantním vývoji.
2. Tento dialog se třetí zemí by neměl Komisi bránit v přijímání opatření podle tohoto nařízení. Individuální opatření přijatá podle tohoto nařízení nejsou předmětem tohoto dialogu.

Článek 38
Promlčecí lhůty

1. Právomoci Komise podle článků 10 a 11 podléhají promlčecí desetileté lhůtě, počínaje dnem, kdy je dotčenému podniku poskytnuta zahraniční subvence. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí podle článků 10, 13, 14 nebo 15 v souvislosti se zahraniční subvencí se promlčecí lhůta přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí desetiletá lhůta běžet znovu od začátku.

2. Právomoci Komise ukládat pokuty nebo penále podle článků 17, 26 a 33 podléhají promlčecí tříleté lhůtě, která začíná běžet dnem, kdy došlo k porušení povinnosti uvedenému v člancích 17, 26 nebo 33. V případě trvajícího nebo opakovaného porušení povinnosti začíná promlčecí lhůta běžet dnem, kdy bylo takové porušení ukončeno. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí v souvislosti s porušením povinnosti uvedeným v člancích 17, 26 nebo 33 se promlčecí lhůta pro ukládání pokut nebo penále přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí tříletá lhůta běžet znovu od začátku.

3. Právomoci Komise vymáhat rozhodnutí o uložení pokut nebo penále podle článků 17, 26 a 33 podléhají promlčecí pětileté lhůtě, která začíná běžet dnem, kdy bylo rozhodnutí Komise o uložení pokut nebo penále přijato. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, jehož cílem je vymáhat platby pokuty nebo penále, se tato promlčecí lhůta přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí pětiletá lhůta běžet znovu od začátku.
4. Promlčecí lhůta uplyne nejpozději v den, kdy uplyne období, které se rovná dvojnásobku promlčecí lhůty, pokud Komise:
 - a) nepřijala rozhodnutí podle článku 10 nebo 11 v případech stanovených v odstavci 1 tohoto článku; nebo
 - b) neuložila platbu pokuty nebo penále v situaci stanovené v odstavci 2 tohoto článku.
5. Promlčecí lhůta se pozastaví po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem soudního řízení vedeného před Soudním dvorem Evropské unie.

Článek 39

Prevence obcházení povinností

1. Podnik nesmí organizovat finanční operace nebo smlouvy s cílem obejít oznamovací požadavky stanovené v čl. 21 odst. 1 a 5 a v čl. 29 odst. 1, 5 a 8.

2. Má-li Komise podezření, že podnik uplatňoval nebo uplatňuje postupy uvedené v odstavci 1, může požadovat, aby tento podnik poskytl jakékoli informace, které Komise považuje za nezbytné proto, aby bylo stanoveno, zda tento podnik uplatňoval nebo uplatňuje postupy uvedené v odstavci 1, a může zahájit přezkum podle čl. 21 odst. 4 nebo čl. 30 odst. 4.

Článek 40

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejní souhrnné oznámení o rozhodnutích přijatých podle čl. 10 odst. 3 písm. a) s cílem umožnit jakékoli fyzické nebo právnické osobě, členskému státu nebo třetí zemi, jež poskytla zahraniční subvenci, vyjádřit své stanovisko.
2. Komise zveřejní rozhodnutí přijatá podle čl. 11 odst. 2, 3 a 4, čl. 25 odst. 3 a 6 a čl. 31 odst. 1, 2 a 3 v Úředním věstníku Evropské unie.
3. Komise vezme při zveřejnění souhrnných oznámení a rozhodnutí náležitě v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a dalších důvěrných informací.

Článek 41
Příjemci rozhodnutí

1. Komise neprodleně oznámí rozhodnutí určené podniku nebo sdružení podniků a poskytne tomuto podniku nebo sdružení podniků příležitost sdělit jí, které informace v rozhodnutí považují za důvěrné.
2. Komise informuje dotčeného veřejného zadavatele nebo zadavatele o rozhodnutí přijatém podle čl. 31 odst. 1 a 3 určeném hospodářskému subjektu, který se účastní zadávacího řízení.
3. Rozhodnutí přijatá podle čl. 29 odst. 4 a čl. 31 odst. 2 jsou určena dotčenému veřejnému zadavateli nebo zadavateli. Komise poskytne hospodářskému subjektu, kterému je zadání zakázky zakázáno, kopii tohoto rozhodnutí.

Článek 42
Zveřejňování informací a právo na obhajobu

1. Komise před přijetím rozhodnutí podle článků 11, 12, 17, 18, čl. 25 odst. 3, článků 26, 31 nebo 33 poskytne podniku, který je předmětem šetření, příležitost předložit připomínky k důvodům, na jejichž základě má Komise v úmyslu přijmout rozhodnutí.

2. Odchylně od odstavce 1 může být prozatímně přijato rozhodnutí podle článku 12, aniž by byla podniku, který je předmětem šetření, poskytnuta příležitost předložit předem své připomínky, a to za podmínky, že mu tuto příležitost Komise poskytne co nejdříve po přijetí svého rozhodnutí.
3. Komise opírá své rozhodnutí pouze o důvody, k nimž dotčené podniky dostaly příležitost předložit své připomínky.
4. Aby měl podnik, který je předmětem šetření, možnost uplatnit své právo podle odstavce 1, má právo na přístup ke spisu Komise. Právo na přístup ke spisu se nevztahuje na důvěrné informace nebo interní dokumenty Komise nebo členských států, či zejména na korespondenci mezi Komisí a členskými státy.

Právo na přístup ke spisu podléhá výhradě oprávněného zájmu podniků nebo sdružení podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a dalších důvěrných informací. Komise může podnik, který je předmětem šetření, a podniky nebo sdružení podniků, jež Komisi poskytly informace, požádat o souhlas s podmínkami pro zveřejňování informací. Pokud podniky nebo sdružení podniků s uvedenými podmínkami nesouhlasí, má Komise pravomoc tyto podmínky pro zveřejňování informací stanovit.

Nic v tomto odstavci nebrání Komisi použít a zveřejnit v nezbytném rozsahu informace prokazující existenci zahraniční subvence narušující vnitřní trh.

Článek 43

Profesní tajemství a důvěrnost

1. Informace získané na základě tohoto nařízení se použijí pouze pro účely, k nimž byly získány, nedovolí-li poskytovatel informací jinak.
2. Členské státy a Komise, jejich úředníci a jiné osoby pracující pod jejich dohledem zajišťují ochranu důvěrnosti informací získaných v souvislosti s uplatňováním tohoto nařízení v souladu s příslušnými použitelnými pravidly. Za tímto účelem nesdělují informace, na které se vztahuje povinnost zachování profesního tajemství a které získali na základě tohoto nařízení.
3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění statistik a zpráv, jež neobsahují údaje umožňující identifikaci konkrétních podniků nebo sdružení podniků.
4. Sdělováním jakýchkoli informací poskytnutých v rámci tohoto nařízení nesmí být dotčeny podstatné zájmy bezpečnosti členských států.

Kapitola 6

Vztah k jiným nástrojům

Článek 44

Vztah k jiným nástrojům

1. Tímto nařízením není dotčeno použití článků 101, 102, 106, 107 a 108 Smlouvy o fungování EU, nařízení Rady (ES) č. 1/2003¹ a nařízení Rady (ES) č. 139/2004.
2. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037².
3. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení (EU) 2019/452.
4. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1031³.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1031 ze dne 23. června 2022 o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb třetích zemí na trhy Unie s veřejnými zakázkami a koncesemi a o postupech na podporu jednání o přístupu hospodářských subjektů, zboží a služeb Unie na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami a koncesemi (nástroj pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek) (Úř. věst. L 173, 30.6.2022, s. 1).

5. Toto nařízení má přednost před nařízením (EU) 2016/1035 do okamžiku, než začne být uvedené nařízení použitelné podle svého článku 18. Spadá-li po tomto datu zahraniční subvence do oblasti působnosti nařízení (EU) 2016/1035 i tohoto nařízení, má přednost nařízení (EU) 2016/1035. Ustanovení tohoto nařízení vztahující se na zadávání veřejných zakázek a spojování podniků však mají přednost před nařízením (EU) 2016/1035.
6. Toto nařízení má přednost před nařízením (EHS) č. 4057/86.
7. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení (EU) 2019/712. Na spojení podniků ve smyslu článku 20 tohoto nařízení, jež se týkají leteckých dopravců, se vztahují ustanovení kapitoly 3 tohoto nařízení. Na zadávací řízení, jež se týkají leteckých dopravců, se vztahují ustanovení kapitoly 4 tohoto nařízení.
8. Toto nařízení se vykládá v souladu se směrnicemi 2009/81/ES, 2014/23/EU, 2014/24/EU a 2014/25/EU a se směrnicemi Rady 89/665/EHS¹ a 92/13/EHS².

¹ Směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce (Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 33).

² Směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 14).

9. Toto nařízení nebrání Unii ve výkonu jejích práv nebo plnění jejích povinností podle mezinárodních dohod. Šetření podle tohoto nařízení se neprovede a opatření se neuloží ani nezachovají v případě, že by bylo toto šetření nebo opatření v rozporu se závazky Unie vyplývajícími z jakýchkoli relevantních mezinárodních dohod, které uzavřela. Podle tohoto nařízení se zejména nepřijme žádné opatření, které by představovalo určité opatření proti subvenci ve smyslu článku 32.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a poskytnuté třetí zemí, která je členem Světové obchodní organizace.

Kapitola 7

Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 45

Přezkum Soudním dvorem

V souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU má Soudní dvůr Evropské unie neomezenou pravomoc přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise uložila pokuty nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 46

Pokyny

1. Komise zveřejní nejpozději dne... [tři roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté pravidelně aktualizuje pokyny týkající se:
 - a) uplatňování kritérií pro určení existence narušení podle čl. 4 odst. 1;
 - b) uplatňování ověření vyvažování v souladu s článkem 6;
 - c) uplatňování své pravomoci požadovat předchozí oznámení jakéhokoli spojení podniků podle čl. 21 odst. 5 nebo zahraničních finančních příspěvků, které hospodářský subjekt obdržel v rámci zadávacího řízení podle čl. 29 odst. 8; a
 - d) posouzení narušení při zadávacím řízení podle článku 27.
2. Před vydáním pokynů podle odstavce 1 vede Komise odpovídající konzultace se zúčastněnými stranami a členskými státy. Pokyny vycházejí ze zkušeností získaných při uplatňování a prosazování tohoto nařízení.

Článek 47
Prováděcí akty

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se:
- a) formy, obsahu a procedurálních náležitostí oznámení o spojení podniků podle článku 21, včetně případného zjednodušeného postupu, přičemž se v nejvyšší možné míře zohlední cíl omezit administrativní zátěž pro oznamující strany podle článku 21 tohoto nařízení a článku 4 nařízení (ES) č. 139/2004;
 - b) formy, obsahu a procedurálních náležitostí oznámení o zahraničních finančních příspěvcích a prohlášení o neobdržení zahraničního finančního příspěvku při zadávacích řízeních podle článku 29, a to i pokud jde o případný zjednodušený postup;
 - c) procedurálních náležitostí pro ústní prohlášení podle čl. 13 odst. 7, čl. 14 odst. 2 písm. c) a článku 15;
 - d) podrobností zveřejňování informací podle článku 42 a profesního tajemství podle článku 43;
 - e) formy, obsahu a procedurálních náležitostí požadavků na transparentnost;
 - f) podrobných pravidel pro výpočet lhůt;

- g) procedurálních náležitostí a lhůt pro navrhování závazků podle článků 25 a 31;
 - h) podrobných pravidel pro procesní kroky podle článků 29 až 32, pokud jde o šetření ohledně zadávacích řízení.
- 2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijímají poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.
 - 3. Před přijetím jakéhokoli opatření podle odstavce 1 zveřejní Komise jeho návrh a vyžádá si připomínky ve stanovené lhůtě. Tuto lhůtu stanoví Komise a nesmí být kratší než čtyři týdny.
 - 4. První prováděcí akty podle odstavce 1 se přijmou do dne... [datum použitelnosti tohoto nařízení].

Článek 48

Postup projednávání ve výboru

- 1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
- 2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 49

Akty v přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 za účelem případné změny prahové hodnoty pro oznámení spojení podniků stanovené v čl. 20 odst. 3 písm. a) jejím zvýšením až o 20 % nebo snížením až o 20 % poté, co:
 - a) posoudila uvedenou prahovou hodnotu s ohledem na zkušenosti získané během uplatňování a prosazování tohoto nařízení; a
 - b) stanovila, že je nezbytné tuto prahovou hodnotu změnit s cílem:
 - i) zajistit, aby oznamovací postupy stanovené v kapitole 3 umožnily přesnou identifikaci zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh;
 - ii) zajistit přiměřenou administrativní zátěž pro Komisi a dotčené podniky; a
 - iii) zvýšit účinnost uplatňování tohoto nařízení.

2. Pro účely vyhodnocení nezbytnosti změny prahové hodnoty pro oznamování podle odstavce 1 provede Komise své posouzení týkající se vymezeného období, které nesmí být kratší než dva roky, a to zejména na základě těchto objektivních kritérií:
- a) podíl oznámení podle čl. 21 odst. 1, která vedla k tomu, že Komise buď uzavřela předběžný přezkum podle čl. 10 odst. 4, nebo přijala rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 25 odst. 3 písm. b);
 - b) podíl oznámení podle čl. 21 odst. 1, která vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí o zákazu spojení podle čl. 25 odst. 3 písm. c), nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 25 odst. 3 písm. a);
 - c) podíl oznámení podle čl. 21 odst. 5, která vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí o zákazu spojení podle čl. 25 odst. 3 písm. c), nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 25 odst. 3 písm. a);
 - d) podíl celkového počtu přezkumů z moci úřední podle článku 9 v souvislosti se spojeními, jež ve smyslu článku 20 nebyla spojeními, která je nutno oznámit, která buď vedla k rozhodnutí s nápravnými opatřeními podle čl. 11 odst. 2, nebo k rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3;

- e) srovnání mezi prahovou hodnotou stanovenou v čl. 20 odst. 3 písm. a) a průměrným celkovým obratem nad touto prahovou hodnotou v případech, které vedly buď k rozhodnutí o zákazu spojení podle čl. 25 odst. 3 písm. c), nebo k rozhodnutí se závazky podle čl. 25 odst. 3 písm. a);
- f) počet oznámení podle čl. 21 odst. 1 a vývoj tohoto počtu.

3. Pro zvýšení prahových hodnot podle čl. 20 odst. 3 písm. a) musí posouzení uvedené v odstavci 2 tohoto článku prokázat, že:

- a) velká část rozhodnutí o zákazu spojení podle čl. 25 odst. 3 písm. c) nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 25 odst. 3 písm. a) se týkala případů, kdy byl skutečný celkový obrat nad touto prahovou hodnotou podle čl. 20 odst. 3 písm. a) podstatně vyšší než prahová hodnota; nebo
- b) velká část oznámení podle čl. 21 odst. 1 vedla k tomu, že Komise buď uzavřela předběžný přezkum podle čl. 10 odst. 4, nebo přijala rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 25 odst. 3 písm. b).

4. Pro snížení prahových hodnot podle čl. 20 odst. 3 písm. a) musí posouzení podle odstavce 2 tohoto článku prokázat, že:

- a) velká část oznámení podle čl. 21 odst. 5 vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí o zákazu spojení podle čl. 25 odst. 3 písm. c), nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 25 odst. 3 písm. a); nebo

- b) velká část přezkumů zahraničních subvencí z moci úřední v souvislosti se spojeními, jež ve smyslu článku 20 nebyla spojeními, která je nutno oznámit, vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí s nápravnými opatřeními podle čl. 11 odst. 2, nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 za účelem případné změny prahových hodnot pro oznámení uvedená v čl. 28 odst. 1 písm. a) a čl. 28 odst. 2 v případě zadávacího řízení jejich zvýšením až o 20 % nebo snížením až o 20 % poté, co:

- a) posoudila tyto prahové hodnoty s ohledem na své zkušenosti získané při uplatňování a prosazování tohoto nařízení; a
- b) stanovila, že je nezbytné tyto prahové hodnoty změnit s cílem:
 - i) zajistit, aby oznamovací postupy stanovené v kapitole 4 umožnily přesnou identifikaci zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh;
 - ii) zajistit přiměřenou administrativní zátěž pro Komisi a dotčené hospodářské subjekty; a
 - iii) zvýšit účinnost uplatňování tohoto nařízení.

6. Pro účely hodnocení nezbytnosti změny prahové hodnoty pro oznámení podle odstavce 5 provede Komise své posouzení týkající se vymezeného období, které nesmí být kratší než dva roky, a to zejména na základě těchto objektivních kritérií:
- a) podílu oznámení podle čl. 29 odst. 1, která vedla k tomu, že Komise buď uzavřela předběžný přezkum podle čl. 10 odst. 4, nebo přijala rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 31 odst. 3;
 - b) podílu oznámení podle čl. 29 odst. 1, která vedla k tomu, že Komise přijala rozhodnutí zakazující zadání zakázky podle čl. 31 odst. 2, nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 31 odst. 1;
 - c) podílu oznámení podle čl. 29 odst. 8, která vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí zakazující zadání zakázky podle čl. 31 odst. 2, nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 31 odst. 1;
 - d) počet rozhodnutí s nápravnými opatřeními podle čl. 11 odst. 2 a rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3 v návaznosti na přezkum z moci úřední podle článku 9 v souvislosti se zahraničním finančním příspěvkem při zadávacím řízení, který nebylo nutno oznámit ve smyslu čl. 28 odst. 1 nebo který spadl do oblasti působnosti čl. 30 odst. 4, ve vztahu k celkovému počtu takových přezkumů z moci úřední;

- e) srovnání mezi příslušnými prahovými hodnotami stanovenými v čl. 28 odst. 1 písm. a) a čl. 28 odst. 2 a průměrnou odhadovanou hodnotou zakázky nebo průměrné hodnoty částí nad příslušnou prahovou hodnotou v případech, které vedly buď k rozhodnutí zakazujícímu zadání zakázky podle čl. 31 odst. 2, nebo k rozhodnutí se závazky podle čl. 31 odst. 1;
- f) počet oznámení podle čl. 29 odst. 1 a vývoj tohoto počtu.

7. Pro zvýšení prahových hodnot pro oznámení musí posouzení uvedené v odstavci 6 prokázat, že:

- a) velká část rozhodnutí zakazujících zadání zakázky podle čl. 31 odst. 2 a rozhodnutí se závazky podle čl. 31 odst. 1 se týkala případů, kdy byla odhadovaná hodnota zakázky nad prahovou hodnotou uvedenou v čl. 28 odst. 1 písm. a), nebo pokud je hodnota částí nad prahovou hodnotou uvedenou v čl. 28 odst. 2 podstatně vyšší než příslušné prahové hodnoty stanovené v čl. 28 odst. 1 písm. a) a čl. 28 odst. 2; nebo
- b) velká část oznámení podle čl. 29 odst. 1 vedla k tomu, že Komise buď uzavřela předběžný přezkum podle čl. 10 odst. 4, nebo přijala rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 31 odst. 3.

8. Pro snížení prahových hodnot musí posouzení uvedené v odstavci 6 prokázat, že:
- a) velká část oznámení podle čl. 29 odst. 8 vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí se závazky podle čl. 31 odst. 1, nebo rozhodnutí zakazující zadání zakázky podle čl. 31 odst. 2; nebo
 - b) velká část přezkumů zahraničních subvencí z moci úřední v souvislosti se zahraničními finančními příspěvky při zadávacím řízení, které nebylo nutno oznámit ve smyslu čl. 28 odst. 1 nebo které spadaly do oblasti působnosti čl. 30 odst. 4, vedla k tomu, že Komise přijala buď rozhodnutí s nápravnými opatřeními podle čl. 11 odst. 2, nebo rozhodnutí se závazky podle čl. 11 odst. 3.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 za účelem zkrácení lhůt pro předběžný přezkum a hloubková šetření, stanovených v čl. 25 odst. 2 a 4 v případě oznámených spojení a v čl. 30 odst. 2, 5 a 6 v případě oznámených finančních příspěvků při zadávacích řízeních. Komise může takové akty v přenesené pravomoci přijmout, aby zkrátila lhůty uvedené v čl. 25 odst. 2 a 4 a v čl. 30 odst. 2, 5 a 6, pokud její praxe při uplatňování tohoto nařízení prokazuje, že může posouzení provést v kratší době.

Článek 50

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 49 odst. 1 a 5 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne ... [dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 49 odst. 9 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne ... [dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost]. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
4. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomocí uvedených v čl. 49 odst. 1, 5 a 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 49 odst. 1, 5 a 9 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 51

Samostatné akty v přenesené pravomoci pro jednotlivé přenesené pravomoci

Komise přijme pro každou pravomoc, která je jí svěřena podle tohoto nařízení, samostatný akt v přenesené pravomoci.

Článek 52

Předkládání zpráv a přezkum

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení.
2. Do... [tři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení] a poté každé tři roky přezkoumá Komise své postupy provádění a prosazování tohoto nařízení, zejména pokud jde o uplatňování článků 4, 5, 6 a 8 a prahové hodnoty oznamovací povinnosti stanovené v čl. 20 odst. 3 a v čl. 28 odst. 1 a 2, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu , k níž případně připojí, bude-li to považovat za vhodné, příslušné legislativní návrhy. V rámci svého přezkumu předloží Komise zprávu o vývoji mezinárodních vztahů, pokud jde o systémy třetích zemí pro kontrolu subvencí.
3. Pokud Komise považuje za vhodné spojit zprávu s příslušnými legislativními návrhy, mohou tyto návrhy zahrnovat:
 - a) změnu prahových hodnot pro oznámení stanovených v člancích 20 a 28;

- b) zproštění určitých kategorií dotčených podniků od oznamovací povinnosti podle článků 21 a 29, zejména pokud praktické zkušenosti Komise umožňují určit hospodářské činnosti, u nichž není pravděpodobné, že zahraniční subvence naruší vnitřní trh;
- c) stanovení zvláštních prahových hodnot pro oznámení pro určitá hospodářská odvětví nebo diferenciovaných prahových hodnot pro různé typy veřejných zakázek, zejména pokud praktické zkušenosti Komise umožňují určit hospodářské činnosti, u nichž je větší pravděpodobnost, že zahraniční subvence naruší vnitřní trh, a to i pokud jde o strategická odvětví a kritickou infrastrukturu;
- d) změnu lhůt pro přezkum a hloubková šetření stanovených v člancích 25 a 30;
- e) zrušení tohoto nařízení, pokud se bude Komise domnívat, že mnohostranná pravidla pro řešení zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh učinila toto nařízení zcela nadbytečným.

Článek 53

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se použije na zahraniční subvence poskytnuté v průběhu pěti let přede dnem... [datum použitelnosti tohoto nařízení], pokud tyto zahraniční subvence narušují vnitřní trh po začátku použitelnosti tohoto nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 se toto nařízení použije na zahraniční finanční příspěvky poskytnuté v průběhu tří let přede dnem... [datum použitelnosti tohoto nařízení], pokud byly tyto zahraniční finanční příspěvky poskytnuty podniku, který oznamuje spojení nebo který oznamuje finanční příspěvky v souvislosti se zadávacím řízením podle tohoto nařízení.
3. Toto nařízení se nepoužije na spojení, u kterých byla uzavřena dohoda, oznámena veřejná nabídka na koupi akcií nebo získán kontrolní podíl přede dnem... [datum použitelnosti tohoto nařízení].
4. Toto nařízení se nepoužije na veřejné zakázky, které byly zadány přede dnem... [datum použitelnosti tohoto nařízení], ani na zadávací řízení, jež byla před uvedeným dnem zahájena.

Článek 54

Vstup v platnost a datum použitelnosti

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne ... [šest měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

3. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se články 47 a 48 použijí ode dne... [datum vstupu tohoto nařízení v platnost] a čl. 14 odst. 5, 6 a 7 se použijí ode dne... [dvanáct měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].
4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku se články 21 a 29 použijí ode dne... [devět měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V... dne...

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

V souvislosti s tímto aktem byla učiněna tři prohlášení, jež jsou uvedena v [Pro Úř. věst.: prosím uveďte: Úř. věst. C XXX, XX.XX.2022, s. XX] a na této adrese: [Pro Úř. věst.: prosím vložte odkazy na prohlášení].
